Milliyet
ÇOCUK
11 Ağustos 1986 • Sayı 32 • 150 Lira
KDV Dahil

TÜRK TİCARET BANKASI
İŞBİRLİĞİ İLE HAZIRLANAN
TEMEL BİLGİLER ANSİKLOPEDİSİ
Eki İle

BÜYÜK OYUN 3
KAZANAN OKURLARIMIZI AÇIKLIYORUZ

Şirinler

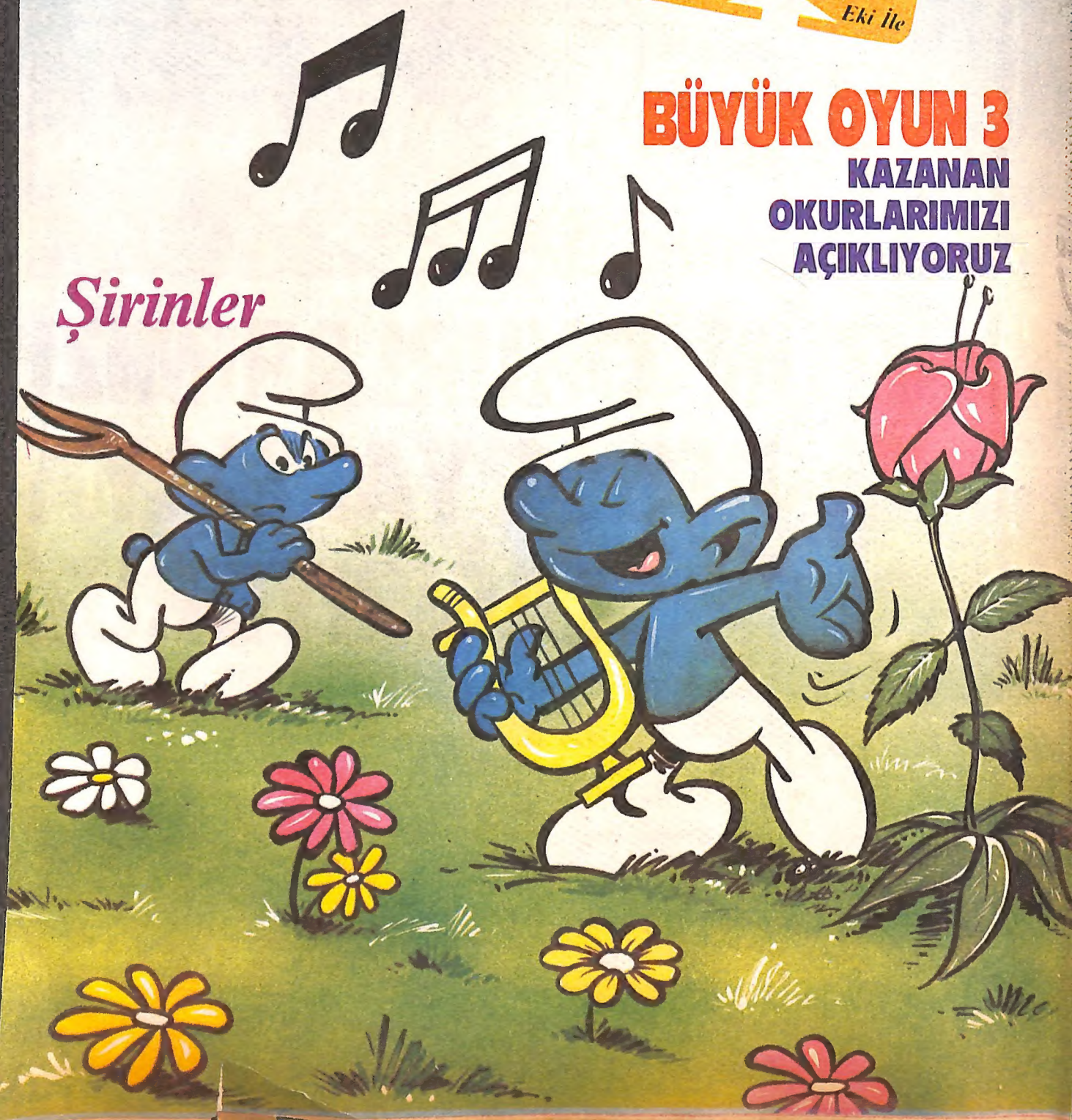

Milliyet

ÇOCUK

DERGİSİ'NİN BÜYÜK YARIŞMASI:

BÜTÜN OKURLARIMIZI RESİM YAPMAYA ÇAĞIRIYORUZ

KONUMUZ: BARIŞ

Bu yıl "Birleşmiş Milletler" tarafından BARIŞ YILI olarak ilân edildi. Dünyanın dört bir yanında BARIŞ YILI'yla ilgili etkinlikler sürüyor, çeşitli sergiler açılıyor...

Milliyet Çocuk Dergisi olarak biz de böyle bir yarışma açarak, değerlendirmede dereceye giren resimlerden oluşan bir "Barış Sergisi" açmaya karar verdik...

Bu konuyu işleyen suluboya, yağlıboya ve pastel ile yaptığınız resimleri, en geç 30 Eylül 1986 tarihine kadar, resim kâğıdına bükülmemeleri için kalın bir kartona koyarak, "Milliyet Çocuk Dergisi, Büyük Yarışma, Prof. Kâzım İsmail Gürkan Cad. No: 10, Cağaloğlu-İstanbul" adresine bekliyoruz...

Dereceye giren okurlarımızın yapıtları sergilenecek, okurlarımız da özel plaketlerle ödüllendirilecektir...

ÜÇ NUMARALI BÜYÜK OYUN BİLMECEMİZ SONUÇLANDI

İŞTE ŞANSLI OKURLARIMIZ

1) MURAT AYDIN - Bursa
2) AYŞEN DEMİRCİVİ - İzmir
3) BİRGÜL NASIRLIOĞLU - Tokat
4) OĞUZ SEZİ - Çanakkale
5) GÜLÇÜN ORBAY - İstanbul
6) MÜRSEL DEMİRCİ - Ortaköy- Niğde
7) GÖKHAN DEMİR - Samsun
8) ÖZGÜR ALPASLAN - Zonguldak
9) ALİ DENİZ - Gaziantep
10) Ü. RAŞİT BİRKOL - Manisa

OYUNUMUZUN YANITI İSE ŞÖYLEYDİ:

1. Cenk Koray

2. Seden Kızıltunç

3. Zeki Alasya

4. Adile Naşit

Şimşek Santrfor Futbol Öğretiyor

FORVET OYUNCULARI

Forvette görev yapan, yani hücum bölgesinde oynayan futbolcuların bir özelliği, takım içinde en ünlü olabilinecek bir görevi üstlenme şansını bulmuş olmalarıdır.

Forvet oyunculuğunun ilk ve en önemli özelliği, cesarettir. Çünkü, bir forvet oyuncusu, çok sayıda savunma oyuncusun amansız takibi ve baskısı altındadır, tekmelerin uçuştuğu bir bölgede görev yapar.

Forvet oyunculuğu için gerekli olan ikinci özellik, güçlü ve iriyarı bir yapıya sahip olmaktır. Ancak topa kolayca ve isabetli bir biçimde sahip olup şut çıkaracak denli de kıvrak olmaları gerekir. Topa sahip olmak, kontrol edebilmek ve hepsinden önemlisi, son derece sert ve isabetli şut çıkarabilmek için çok az vakitleri vardır. Hatta tüm bunları aynı anda yapmaları gerekir demek de pek yanlış olmaz. Üstelik her iki ayaklarıyla ya da aynı ustalıkla şut atabilmeleri gerekir.

İyi bir forvet oyuncusunun hava toplarına egemenliği de çok iyi olmalı ve topa kafası ile de çok iyi vurabilmelidir. Zira, takım arkadaşlarının kale sahasına aktardıkları paslar, genellikle havadan gelir.

Hücum oyuncusunun top saklama tekniği de kusursuz denecek kadar gelişmiş olmalıdır. Zira topu ayağına geçirdiği anda, kimi durumlarda şut olanağı bulamayabilir ve bir arkadaşının kendisine yardıma gelmesini beklemek zorunda kalabilir. İşte böylesi durumlarda, topu rakibe kaptırmayacak kadar top gizleme becerisine sahip olmak, her forvet oyuncusunda aranılan bir niteliktir.

FORVET OYUNCULARI İÇİN İKİ ANTRENMAN

Şut çalışması: İyi bir hücum oyuncusu, hiçbir zaman gerektiğinden daha fazla güç harcamaz. Topun, ağları yırtması gerekmez, yalnızca kale direklerinin arasından geçmesi yeterlidir. Bu nedenle, topa abanmak yerine gerektiği gibi vurmayı öğrenmelisiniz. Köşe gönderlerini kalenin önündeki kale çizgisi

Bir futbol alanının en tehlikeli bölgesi, yukarıdaki çizimde taralı olarak gösterilen alandır. Tüm antrenörler, oyuncularına, bu alanda ellerinden gelen her şeyi yapmalarını söylerler. Eğer siz de başarılı bir hücum oyuncususanız, oyun içinde zamanınızın büyük bölümünü bu alanda geçirin. Eğer topu ayağınıza alamasanız bile, rakip savunma oyuncularını oyalayarak büyük bir iş yapmış olursunuz.

Yıllar boyunca futbol oyununun hiç değişmeyen özelliği, ana amacın, topu ağlara göndermek oluşudur. Ancak, günümüzde, bu amaca ulaşmak için eskiye oranla farklı taktikler uygulanmaktadır. Eskiden, pekçok takım, santrfor denilen mevkiye, çok güçlü bir oyuncu koyarlardı. Ancak günümüzün modern futbolunda, güçlü santrforların yerini, "akıllı" hedef adamları aldı. Şekilde TM ile gösterilen bu tür oyuncuların görevi, orta sahadan aldıkları topları, hücuma katılan takım arkadaşları için en uygun hedeflere düşürebilmektedir.

● Savunma
○ Hücum

üzerine dikin ve belirli mesafelerden, attığınız şutlarla bu direkleri devirmeye çalışın. Topa çabuk ve kesin bir biçimde vurmayı unutmayın. Sanki bir savunma oyuncusu, sizden topunuzu çalmak üzere üzerinize geliyormuş gibi düşünün.

Kafa vurma çalışması: Bir hücum oyuncusunun, meslek yaşamının en önemli görevlerinden biri olan başarılı kafa şutları için tekniğini geliştirmesinin en iyi yolu, daha önceki sayılarımızda anlattığımız topa kafa vurma çalışmalarını yapmaktır. Bu iş için bir başka çalışma da şudur. Penaltı bölgesini sınırlayan çizginin çeşitli noktalarında durun ve topu havaya fırlatın. Top yere düşerken, ayaklarınızı yerden kesmeden, kafanızla topu kaleye gönderin. Bu çalışmayı, penaltı bölgesini sınırlayan çizginin her yerinden yapın.

Brezilyalı Zico, 1982 Dünya Kupası'nda, Arjantin maçında.

Manchester United'in oyuncularından Steve Coppell (ortada)...

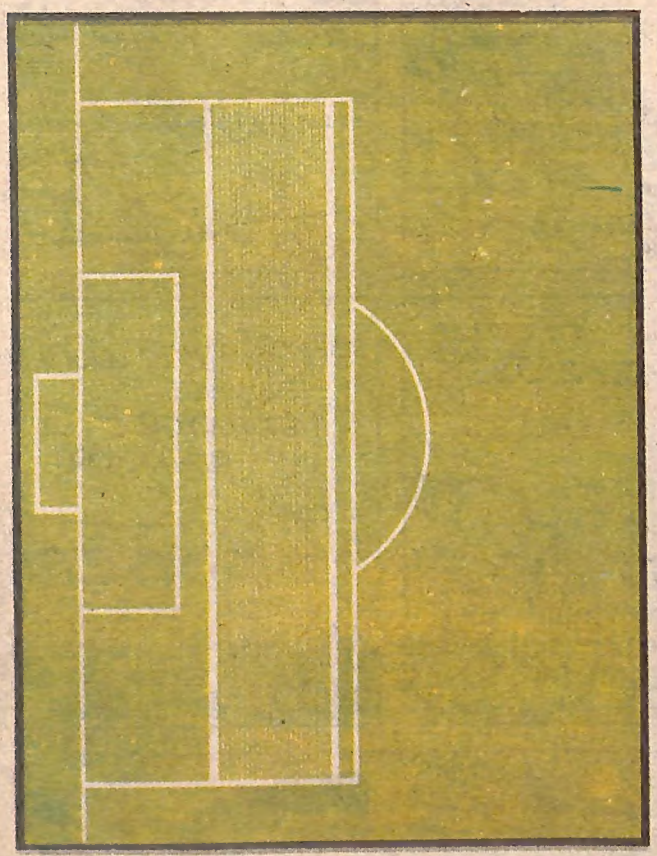

Taralı alan, topu bir hücum oyuncusunun önüne düşürmek için en ideal alandır. Eğer kaleye daha yakın olan noktalarda oynarsanız, kaleciye, çıkıp topu alma şansını verirsiniz. Taralı alanın dışında kaldığınız zaman da, kaleci en uygun pozisyonu alma olanağını elde edecektir. Ama siz gölgeli alandaysanız, kaleci çıkıp çıkmama konusunda kararsız kalacak ve sizin için iyi bir şans doğacaktır. Topu kontrol edip, akıllı bir vuruşla kaleye atabilirsiniz.

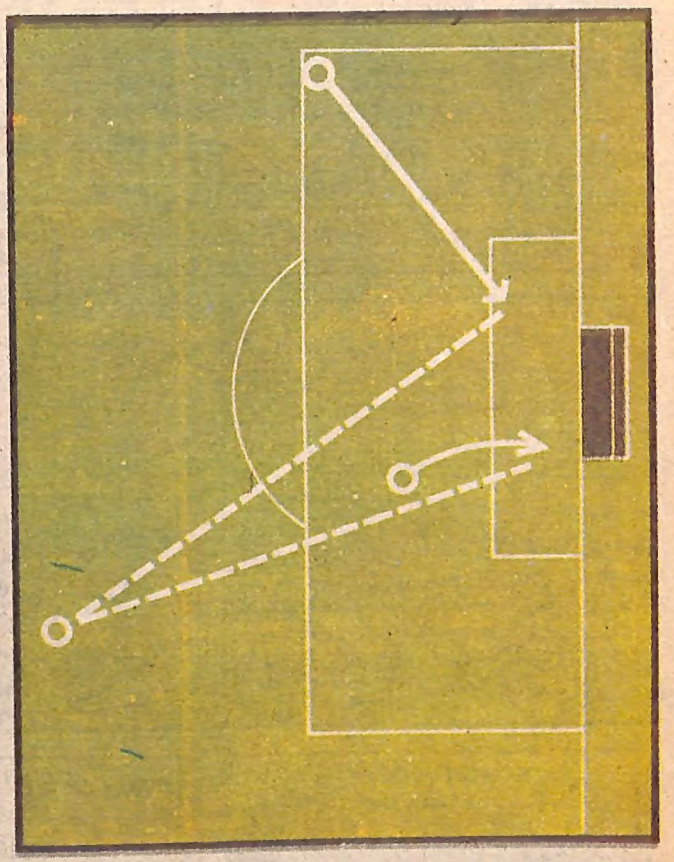

Golle sonuçlanan en "öldürücü" paslar, iki sınıfta toplanabilir? Yakın direğe gönderilen paslar ve uzak direğe gönderilen paslar. Forvet oyuncuları, bu tür paslardan birini ya da ötekini yeğlerler. İri yapılı oyuncular, uzak direğe yapılan pasları severler. Zira, oraya koşmak ve o noktada ağırlıklarından ve boylarının uzunluğundan yararlanmak onlar için bir avantajdır. Kısa boylu oyuncular ise, rakip savunma elemanlarını şaşırtan ve yakın direk dibine düşen paslardan hoşlanırlar.

ŞİRİNE'NİN SÜRÜVENLERİ

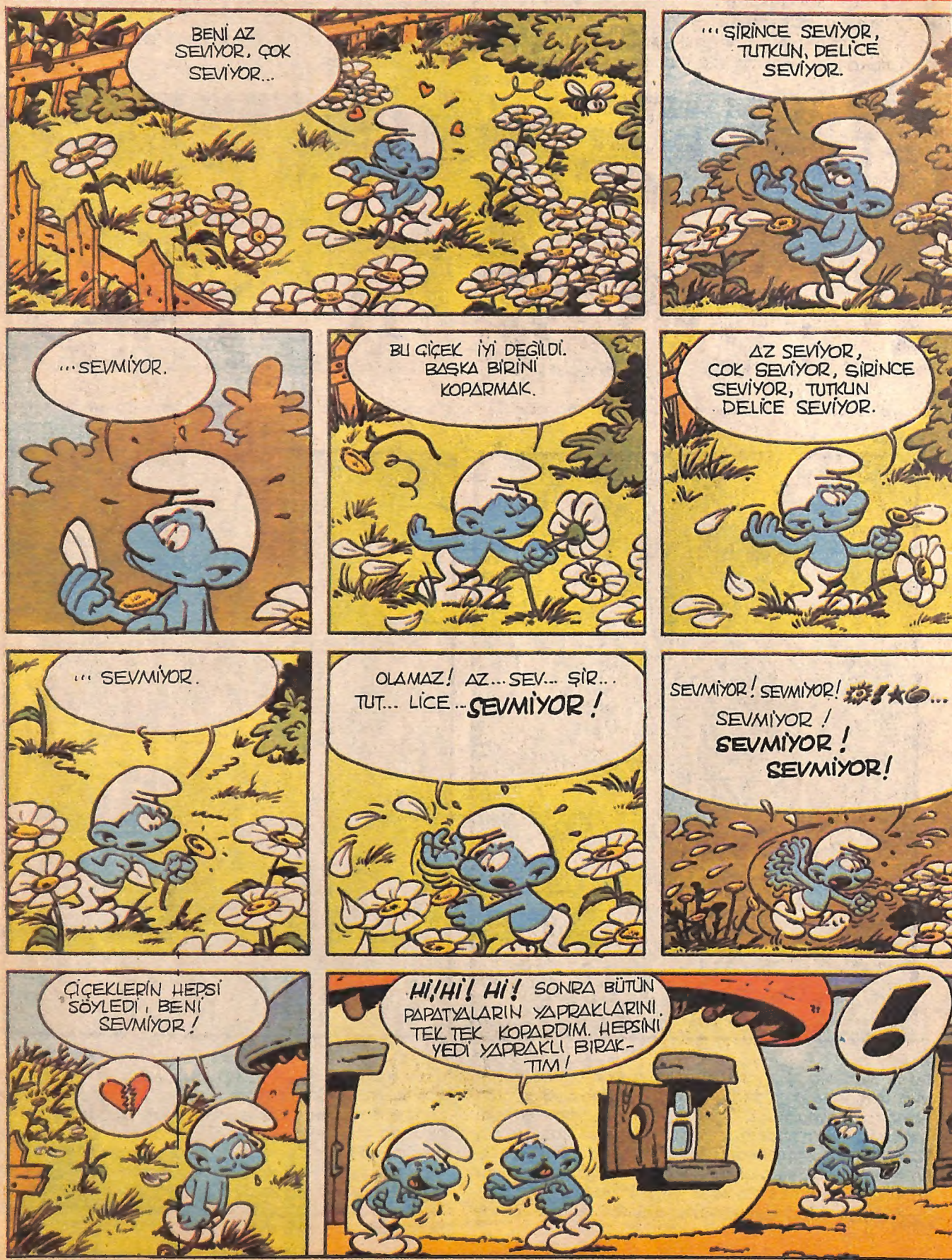

Yayın Hakkı (copygright): Peyo/Sepp-Milliyet Yayın A.Ş.

GELECEKTEKİ KUŞAKLARA, KADAR HİÇ BOZULMADAN KALACAK BİR ŞEY YAPMALIYIM. HERKES SEVGİMİN BÜYÜKLÜĞÜNÜ ANLAMALI!
TAC TAC TAC
ŞİRİN OLASI KAYA, NE KADAR DA SERT!
TÖC TÖC TÖC
S
BU ÇEKİÇLE KESKİ ŞİRİNLER KADAR AĞIR!
PUFF! ŞİRİN SUYUM ÇIKTI VALLA!
E
GERİSİNİ FIRÇAYLA YAPACAĞIM.
TÜH!
YOR
BOYAM BİTTİ! ŞİMDİ KÖYE KADAR DA GİDİLMEZ Kİ!
RU
SEVİYORUUUU
ŞEY, ACABA CEBİNDE BİR TEBEŞİR VAR MI?
?

KİM O.? ŞİRİNİN LÜTFEN!
MERHABA ŞİRİNE! BEN GELDİM! ŞEY... BEN...
NE?
SANA... KÜÇÜK BİR HEDİYE VERMEK İÇİN GELDİM.
OH! BİR KÜRK! NE ZAHMET ETTİN...
RİCA EDERİM!
HAAARİKA!.. AMA BUNU YAPMAMALIYDINIZ.
SMAK SMAK SMAK
ÇOK ŞİRİNSİN! SENİ ÖPEBİLİR MİYİM?
KÜRKÜ BEĞENDİĞİNE ÇOK SEVİNDİM! AMA HER SABAH ONA BİR YAPRAK LAHANA VER LÜTFEN.
BİR YAPRAK LAHANA MI? NE...
BAF
Hİİİİİİİİİİİ!.. NE İĞRENÇ. BU BİR TIRTIL.
ŞU ŞİRİN KIZLARI HİÇ ANLAMIYORUM.
NE TALİHSİZİM.
GEL UFAKLIK!

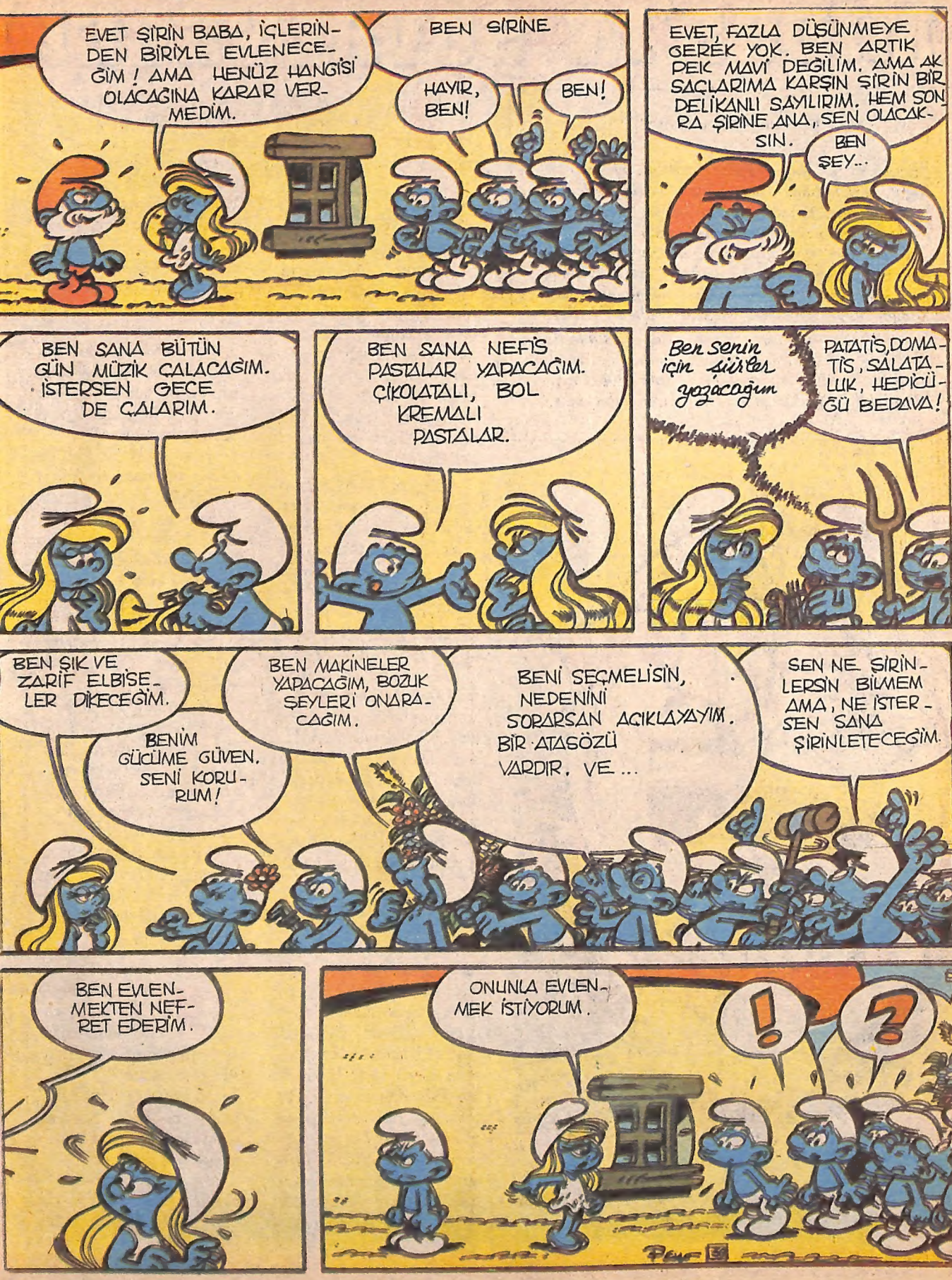
EVET ŞİRİN BABA, İÇLERİNDEN BİRİYLE EVLENECEĞİM! AMA HENÜZ HANGİSİ OLACAĞINA KARAR VERMEDİM.
BEN ŞİRİNE
HAYIR, BEN!
BEN!
EVET, FAZLA DÜŞÜNMEYE GEREK YOK. BEN ARTIK PEK MAVİ DEĞİLİM. AMA AK SAÇLARIMA KARŞIN ŞİRİN BİR DELİKANLI SAYILIRIM. HEM SONRA ŞİRİNE ANA, SEN OLACAKSIN.
BEN ŞEY...
BEN SANA BÜTÜN GÜN MÜZİK ÇALACAĞIM. İSTERSEN GECE DE ÇALARIM.
BEN SANA NEFİS PASTALAR YAPACAĞIM. ÇİKOLATALI, BOL KREMALI PASTALAR.
Ben senin için şiirler yazacağım
PATATİS, DOMATİS, SALATALIK, HEPİCİĞİ BEDAVA!
BEN ŞIK VE ZARİF ELBİSELER DİKECEĞİM.
BENİM GÜCÜME GÜVEN. SENİ KORURUM!
BEN MAKİNELER YAPACAĞIM, BOZUK ŞEYLERİ ONARACAĞIM.
BENİ SEÇMELİSİN, NEDENİNİ SORARSAN AÇIKLAYAYIM. BİR ATASÖZÜ VARDIR. VE...
SEN NE ŞİRİNLERSİN BİLMEM AMA, NE İSTERSEN SANA ŞİRİNLETECEĞİM.
BEN EVLENMEKTEN NEFRET EDERİM.
ONUNLA EVLENMEK İSTİYORUM.
!
?

PAUL BERNA'nın Romanı

MİDAS'IN ŞÖVALYELERİ

ÇIKAN KISMIN ÖZETİ

Mique, Norine, Angel, Titin, Sandrine, Frisquet ve Rigolo arkadaşları Charloun'un öncülüğünde bir çete kurarlar. En sevdikleri oyun ise "hayâli" bir geyiği yakalamaktır. Kendi aralarında "avcılar" ve "av köpekleri" diye ikiye ayrılırlar. Sevimli bir eşek olan Piston da aralarına katılmıştır. Çete iz üzerinde ilerlerken Piston da geyik rolünü oynamaya başlar. Yangın olayından sonra çocuklar balığa çıkarlar. Büyük bir plan kurmuşlardır. Bay Pastourelle "kulübelerimizi yıkan salağı elime geçirmek isterdim." diye homurdanır. Ama çocukların "Denizler Aslanı"nı almalarını da engelleyemez.

Frisquet ellerini başının arkasına koydu ve ayağıyla bile avlanacağını kanıtlamak ister gibi uzandı.

PARLAYAN yüzeyin altında dalgalanan karmakarışık yosunlar vardı.

Frisquet kuşkuyla, "Balıklarını görebiliyor musun?" diye sordu.

Rouqui, "Bir kaya tabakasının üzerindeyiz," diye açıkladı. "Bu, batmış bir uçurumun kıyısı. İkinci bir kıyı şeridi oluşturuyor. Daha iyi bir av alanı bulmak için, daha çok dolaşman gerekir. Haydi, yemi hazırla. Ben misinalara bakacağım..."

Direkten bomboş sarkan kırmızı yelkenin gölgesine oturdular. Frisquet, sıranın üzerine ata biner gibi oturdu. Bir düzine deniz kabuğu kırdı. Dikkatle yengeçleri ayıkladı. Aynı anda Rouqui iki tane misina açtı ve yumuşamaları için sandaldan sarkıttı. Denizler Aslanı, yükselen ve alçalan bir dalgada yalpalıyordu. Issız kumsalın önündeki kayaların sol tarafına demirlemiş ve tembelce dalgalanan, parlak beyaz birkaç pedallı bottan başka görünürde hiçbir şey yoktu.

Rouqui sandalın kıyısından son bir kez daha baktı. Misinasının dört tane iğnesini yemleyip aşağıya saldı. Beş kulaç, on kulaç ve sonra ucu dibe çarptı. Biraz yukarıya çekti. Pruvadaki Frisquet aynı işleri yaptı. Beklediler. Beş dakika geçti. Bir tek balık bile yemleri ısırmamıştı. Ara sıra, aşağıdan bir küçük balık sürüsünün geçtiğini belli eden hafif titreşmeler oluyordu.

Rouqui "Küçükler büyükleri getirir," diye mırıldandı. "Misinanı sıkı tut..."

Akıntı misinaları sağ yöne, sandaldan uzağa doğru çekiyordu. Birkaç dakika sonra Frisquet dokunaklı bir sesle söylenmeye başladı.

"İyi bir yer seçmişsin! Charloun yirmi kilo balık bekliyor ama biz ona ancak kedilere yetecek kadar balık götüreceğiz! Biz doğru yerde olabiliriz ama bizi karşılamak için balıklar burada yok."

Rouqui omuz silkti ve cevap vermedi. Oldukça güvenliydi. Frisquet misinasına bir yarım ilmek yaptı. Halkasını ayak başparmağından geçirdi. Ellerini tembelce başının arkasına koydu ve sıranın üzerine uzandı.

"Ayağımla avlanacağım," dedi, "Çok çabalamaya değmez..."

Ağzından kelimeler ancak çıkmıştı ki güçlü bir çekiş, ilmeği sıkıştırdı. Misinayı gerdi. Acıyan parmağını sıkan düğümü çözmek için zıplayıp dururken acıyla bağırdı.

Rouqui bir kahkaha patlattı. Arkadaşının elle rindeki misina yele kapılmış bir geminin yelkeni gibi titriyordu.

FRISQUET, "Bir tane yakaladım" diye seslendi. "Büyük bir tane. Adeta canavar!"

Rouqui, "O halde çek!" diye bağırdı. "Sandala çıkıp elini sıkmasını beklemiyorsun, değil mi?"

Aşırı heyecanlanan Frisquet, beceriksizce misinasını çekmeye başladı.

Resimler: Didier BAYTORE

İki kaya levreği ve bir çift mercan oltaya takılmıştı.

Öteki uçtaki ağırlık canlıydı. Rouqui kendi misinasını kayığın ucundaki bir takoza iliştirdi.

Misinası gevşediği zaman Frisquet, "Hey! Kaçtı!" diye homurdandı.

Rouqui sıraların üzerinden ona doğru gelirken, "Çek, çek!" diye seslendi. "Benim misinalarım büyük balıklar için yapılmıştır. Bir köpek balığı yakaladıysan bile kaçamaz."

Frisquet yüklendi ve kısa bir süre sonra misina yine gerginleşti. İki çocuk kenardan sarkarak bulutlu derinliklere göz gezdirdiler. Aşağıda, misinanın ucunda kıvranan kırmızı bir gölge vardı.

Rouqui, "Bir levrek" diye bağırdı. "Güzel bir parça."

Frisquet uzandı ve avını sandalın kıyısından içeriye çekti. Balık, sandalın dibine düştü. Kocaman ağzını açtı ve kendi ağırlığı ile cansızmış gibi kaldı. Dikenli yüzgeçleri, beyaz benekli kırmızı gövdesi boyunca kabarmıştı.

Rouqui duygulanarak, "Beş, ya da altı kilo olmalı" dedi. "Ona dokunma."

Bir sıra keskin dişten sakınarak, bir usta gibi iğneyi çıkardı. Sonra, elini bir bez parçasına sararak canavarı kuyruğundan kaldırdı pruvadaki sepetlerin birinin içine attı.

"Bu bir! Yemle ve sarkıt. Sakın ayağınla avlanıp saçmalık yapma. Eğer teknenin altında saklanan elli kiloluk bir gruba rastlasaydın seni alır götürürdü! Daha önce oldu bu!"

Yerine geri döndü. Takoza iliştirilmiş misinası kopacak kadar gerilmişti. Hızla çözdü. Öbür uçta yakalanan balığın çabaları sanki elektrik geçiyormuş gibi misinayı titretiyordu. Rouqui, dişleri sıkılmış, heyecandan hemen hemen mırıldanarak telaş içinde misinayı kuvvetle çekti.

Deniz eli açık bir günündeydi. Dört iğnede de balık vardı. Ağır bir balık demeti, çevreye hızla sular sıçratarak yüzeyde belirdi:

Büyük, iki tane kaya levreği ve bir çift mercan... Fisquet'in ağzı açık kalmıştı:

"Büyücülük bu!"

"Gözünü aç!" diye homurdandı Rouqui. "Kendi misinana dikkat et. Eğer öbür uçta bir balık olursa oraya vakit geçirmek için gelmiş olmaz. Yakala ve sandala çek."

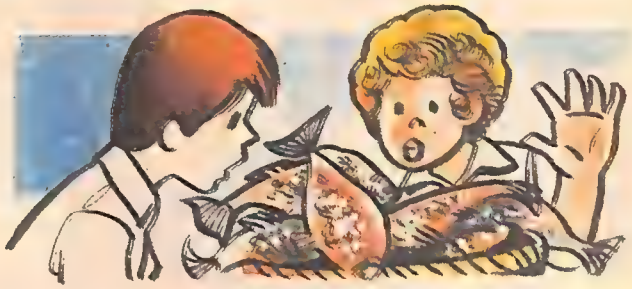

Balık yahnisi için gerekli balıklar tamamlanıyordu. Iki balıkçı kenardan sarkarak hızla çalışıyorlardı.

BİRKAÇ dakika sonra Frisquet sandalın kıyısından uçuşarak ilk balığı yakaladı. Hemen hemen aynı anda da, Rouqui bir başkasını tuttu. Balık yahnisi için gerekli balıklar tamamlanıyordu...

İki balıkçı, kenardan sarkarak hızla çalışıyorlardı. Misinalar sürekli çalışıyordu. Yirmi dakika içinde iki kilo mercan, bir orfoz ve bir çift levrek yakaladılar. Sonra Rouqui, misinasında daha da güçlü bir çekişten sonra balık sepetindeki kardeşine katılmak üzere ikinci bir orfoz çekti.

Frisquet korku içinde, "Bu ne kadar sürecek?" diye sordu.

"Yemimiz bitinceye kadar. Bu sonsuza kadar dayanmaz. Tenekenin dibinde yalnızca bir düzine yengeç var. Bir ya da iki tane yakaladıktan sonra bırakmak zorunda kalacağız.

Rouqui ve Frisquet kanalın balık dolu yataklarına baskın yaparken, Charloun ve arkadaşları bir başka biçimde balık tutmak için liman boyunca dolaşıyorlardı.

Charloun planını eyleme sokmadan önce, akşamı bekledi. Vieux kahvesi listede birinci sıradaydı. Mique, Norine ve Rosette ile birlikte çınar ağaçlarının altındaki bir sıraya oturarak sağ tarafta yer aldı. Sonra kahvenin öbür yanından koşar adımlarla Charloun ve Titin ortaya çıktılar.

Sürecek

ŞAŞIRTICI GERÇEKLER

Resimler: Semih Poroy

KLEOPATRA MISIRLI DEĞİLDİ

Mısır tarihinde, Kleopatra adında yedi Mısır kraliçesi vardır. Ama bunların hiçbiri Mısırlı değildir. Hepsi de Yunanlıdır. Jül Sezar'la olan ilişkileri yüzünden tarihe geçen ünlü Mısır Kralıçesi Kleopatra, büyük bir olasılıkla Mısır dilini bile bilmiyordu. O ve yardımcıları aralarında Yunanca konuşur, Yunan modasına göre giyinirlerdi. Başkent İskenderiye (şimdi Mısır topraklarındadır), o yıllarda bir Yunan kentiydi. Kleopatra belki de İskenderiye'de doğmuştu.

AMERİKA'YI KRİSTOF KOLOMB KEŞFETMEDİ

Yeni Dünya'ya ayak basan ilk Avrupalı Kristof Kolomb değildi. Vikinglerdi! Kolomb'dan yaklaşık 500 yıl önce, "Kızıl" lakabıyla bilinen Erik ve oğlu Leif Ericson Grönland'a ayak bastılar. Kanada'nın doğu kıyıları olan New England da, onlar ya da başka Vikingler tarafından keşfedilmiş olabilir. İngiliz balıkçılarının da, yaklaşık 1400 yıllarında, yani Kristof Kolomb'un Amerika kıtasına ayak bastığı tarih olan 1492'den önce, Kuzey Amerika kıyılarına ulaştığını öne sürenler vardır.

Büyük bir olasılıkla, Kristof Kolomb kuzeye yapılan bu yolculukların hiçbirinden haberdar değildi. Gerek Vikinglerin, gerekse balıkçıların yaptığı bu yolculukların hiçbirinde insanlar bu yeni kıtaya yerleşmediklerinden, bu yolculukların fazlaca önemi yoktur.

KÖPEKBALIKLARI İNSANLAR İÇİN TEHLİKELİ Mİ?

Köpekbalıklarının yaklaşık 300 türünden yalnızca birkaçı insanlara saldırır. "Büyük Beyaz Köpekbalığı", "Kaplan Köpekbalığı", "Mavi Köpekbalığı" ve "Çekiç Kafalı" bunlardan birkaçıdır. Boğalar, yılanlar ve örümcekler köpekbalıklarından daha fazla insan öldürürler...

BİR ÖYKÜ YAZALIM

26. SAYININ SONUÇLARI

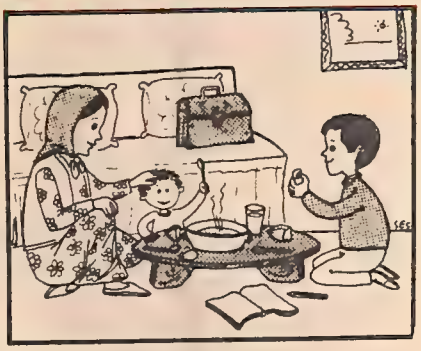

BİRİNCİ

Müşerref Özyapıcı'nın öyküsü

GELECEĞİN DOKTORU

Yarın bayram... Biliyorum yine bütün çocuklar sabah yepyeni elbiselerini giyip, bayramlaşacak büyükleriyle. Dedeler, nineler sevinç gözyaşı dökecekler gözlerinden sicim sicim. Bu akşam sarılarak yatacaklar ayakkabılarına, uyuyup kalacaklar gözleri elbiselerinde. Düşleri ise bayram sevinciyle dopdolu.

Ben, ya ben... Simitçi Ali için durum böyle mi ya! Hayır, hiçbir zaman! Daha on yaşımda olmama rağmen ekmek parası için çalışmak zorundayım. Simit satarım sokak sokak gezerek. Bazen simit alacak parası olmayan annelerin çocuklarına bedava veririm. Bedava verdiğim simidin kârının anamın, kardeşimin rızkından kesildiğini düşünmeden. Ama öyle sevinir ki çocuk! Az şeyle mutlu olmanın tuvali canlanır o zaman gözümde.

Kardeşim Ahmet henüz okula başlamadı. 5 yaşında. Babamı hiç bilmez. Ben hayal meyal hatırlıyorum. Denizciymiş babam. Tam bir deniz kurduymuş. O zaman anam çalışmaya başlamış ve hâlâ çalışıyor. Ah!... Ne çok isterdim onun çalışmasını sağlayacak parayı kazanmayı. Büyüyünce doktor olacağım. Onları mutlu edeceğim.

Anamın adı "Güllü Fadime"dir. Asıl adı "Fadime." Onu diğer Fadime'lerden ayıran her gün giydiği, tek elbisesi olan güllü entariden aldığı lakaptı. Genç sayılırdı. Fakat ruhu hiç de öyle değildi: Yapraklarını dökmüş sonbaharı yaşayan bir ağaçtı. Umudu ise, ben ve kardeşim.

4. sınıfı bitirdim 5. sınıfa geçtim, hem de pekiyle. Bütün notlarım pekiyi. Beslenme hariç. Akşamları yorgun argın, gözlerim uykulu petrol lambasının ışığında ders yaparım. Bitiremezsem sabah kahvaltıda yaparım. Bu yüzden sabah yemek ya yerim ya yiyemem.

Bu düşüncelerle uyumuşum. Sabah anamın gözyaşlarıyla uyandım. Damlalar gözüme gelmiş, beni uyandırmıştı. Anam:

—Öyle güzel uyuyordun ki uyandırmaya kıyamadım. Yine uykuya doymamış, mahmur gözlerle kalkıp para kazanmaya gideceksin. Seni uyandırdığımda yeni elbiselerini, ayakkabını, cep harçlığını verip bayram yerine yollamayı ne çok is.....

Sözünü bitiremedi anam. Gözü yaşlar içinde mutfağa koştu. Donup kaldım. Kardeşimse şaşkın ördek gibi çevresine bakınıp duruyordu. Ve bir sel boşandı içimden. Yılların, acıların, imrenlemelerin damla damla biriktirdiği bir sel. Gözyaşlarım! Ama şimdi ağlamamalıyım. Kalkmalı anamın gözyaşlarını dindirmeliyim. Gittim. Sarıldım ona. Sanki bu sarılma yıllarca sürmüş gibi geldi. Yemeğe oturduk. Ortada ılık bir tas un çorbası. Etrafta defterlerim var ve ödevimi gözden geçiriyorum. Bayram namazına gideceğim biraz sonra.

Yemeği bitirince simit satmaya oradan bayram yerine. Şekere üşüşen sinekler gibi çocuklar da oraya üşüşür. Ben de onlardan biri olmayı ne çok isterdim. Babamın elinden tutup lunaparka, namaza gitmek. Sadece gülümsemeyi tebessümümü otuz iki dişimi göstererek gülmeye çevirmek. Üzüntüden ağlamasını bilen gözlerimin bir gün sevinçten ağlamasını isterdim.

Ama haykırıyorum dünyaya karşı işte. Ben yine de mutluyum. Dikenleri olsa da hayatımın, tekme atsa da bana dünya, mutluyum ben. Anamı, hemen hemen hiç tanımadığım, mezarını ziyaret edip çiçek koyamadığım babamı, kardeşimi seviyorum. Benden size bir arkadaş nasihatı: Elinizdekiyle mutlu olmasını bilin.

Ve Simitçi Ali batan güneşe doğru yürüdü, simidini bağıra bağıra satarken...

İKİNCİ

Yüksel İçer'in öyküsü

BU DA BİR MUTLULUK

Ali adında bir çocuk vardı. Çok yoksuldular. Babaları ölmüştü ve onlara yardım edecek arkadaşları da yoktu. Annesi ve küçük kardeşiyle beraber yaşıyorlardı.

Ali, evin geçimini simit satmakla sağlardı. Her gün büyük bir mutlulukla simit satar, bu mutluluğunu anneciği ve kardeşiyle paylaşırdı. Çalışkandı ayrıca. Sabahtan öğleye kadar okula gider, okul dönüşü simit satardı.

Aslında onlar önce başka bir yerde kiraya oturuyorlardı. Evsahibine her ay para öderlerdi. Ama sonra durumları gittikçe kötüleşti. Paraları kalmamıştı. Adam onları evden atmaya çalıştı. Başardı da. Ama nasıl? Zavallıları dövdü. Anayı dövdü, çocukları dövdü. Çok gaddardı. Annesinin de zaten yoksulluktan çalışacak gücü yoktu. Ama

Devamı 14. Sayfada

BİR ÖYKÜ YAZALIM

Baştarafı 13. Sayfada

Ali'nin içinde beliren umut onu sonsuz bir mutluluğa götürdü. "Ben yaparım, bütün gücümle çalışırım!..." diyordu.

Okul dönüşü sık sık Sultanahmet'e gider ve akşama kadar simit satardı. Bazen simitlerin hepsini satar, parayı eve getirir, bu parayla yiyecek alır, karınlarını doyururlardı. Buna da şükrediyorlardı.

Bir gün yine simit satmaya gitti. Yüzlerce ev, bu yanda ev, şu yanda ev, her yerde ev... Yakınındaki bir eve doğru gitti ve kapının eşiğinde durdu, sonra taşın üstüne oturdu. Tam o sırada kapı açıldı ve zengin görünüşlü birisi dışarı çıktı:

— Defol, çocuk!... Orada ne yapıyorsun? diye bağırdı.

Ali gözleri kararmış bir şekilde ayağa kalktı. Yürüdü, yürüdü ve yine yürüdü. O sıcakta çok yorulmuştu. Güneşin olmadığı büyük ağaçların altında oturmak istedi. Ama yorgun olduğu için uyuyakalırdı. Yoo, hayır oturmamalıydı. Tüm gücüyle çalışmalıydı. Ailesinin umuduydu. İşte bu düşünceyle daha büyük bir hırsla sanki geçmişin hıncını almak istercesine simitleri satmaya koyuldu. Bundan da mutluluk duydu. Yüzünde bir gülümseme belirdi. Çünkü alınteriydi dökülen. Emeğinin kanıtıydı. Sultanahmet'ten geçerken bunları düşünüyordu Ali.

Eve geldiğinde annesi sıcacık bir çorba yapmıştı. Hep beraberce içtiler. Bütün yorgunluğu gitmişti artık.

İçinden haykırmak geliyordu. Ama bu haykırışlar, içinde kopan sevinç kıvılcımlarıydı. Evet, mutluluk işte buydu. Sanki bu mutluluğu ufacık yüreğinin atışlarıyla yarışıyordu.

Milliyet Yayınları Vahşi Batı'nın Neşeli Kovboyu Red Kit'in Özel Albümlerini Sunar:

- HARİKALAR SİRKİ
- DALTONLARIN HAZİNESİ
- SARAH BERNHARDT
- JESSE JAMES
- DALTONLARIN TEDAVİSİ
- ABRAKADABRA
- TEK KOLLU HAYDUT
- APAÇİ KANYONU
- MAVİ AYAKLILAR
- LORD BADİ BADİ
- DALTONLAR MEKSİKA'DA
- PAPATYA KASABASI
- PETROLCÜLER
- ÖDÜL AVCILARI
- DİKENLİ TEL
- DALTONLARIN KAÇIŞI
- TEKSAS POSTASI
- KARA TEPELER
- MİSSİSSİPPİ KUMARBAZI
- DALTONLAR KANADA'DA

ÜÇÜNCÜ

Deniz Dönmez'in öyküsü

SİMİTÇİ MEHMET

Taşındığımız mahalledeki evimizin karşısındaki küçük ve eski bir evde oturuyordu simitçi arkadaşım. Arta kalan boş zamanlarında bazen oynardık Mehmet'le.

Mehmet, cılız, ufak tefek ve aynı zamanda neşeli, yılmayan bir çocuktu. Babası bir yıl önce çalıştığı işyerinden bir kaza sonucu hayatını yitirmişti. Annesi, iki çocuğuyla ortada kalmıştı. Bunun için Mehmet simit satıp annesinin ve kardeşinin karnını doyurmaya çalışıyordu. Mehmet anlatırdı bana "akşam, yemeğimi yerken göğsümün kabardığını hissediyordum. Biz her zaman yemeğimizi neşe içinde yeriz. Sofrada pek bir şey olmasa da" diye. Zavallı çocuk derslerine de çalışmak zorundaydı. Akşam eve birbirine karışmış saçları, yorgun yüzü ya da soğuktan her tarafı buz tutmuş halde gelince, ona o kadar acırdım ki, bilemezsiniz. Bir iki kez harçlığımdan vermek istedim ona, ama almadı. Bunun üzerine simit sevmediğim halde ondan her gün simit almaya başladım. Bir gün Mehmet'in iyi niyetine de tanık oldum. Sokakta oynuyordum. Mehmet, simit satmak için evden çıktığında, bizim sokaktan geçen, 5-6 yaşlarında bir simitçi çocuk gördü. Küçük simitçi, simit tablasını bir koltuğunun altına almış gezerken, içinden sessizce ağlıyordu. Eliyle gözlerini siliyor, ovuşturuyordu. Mehmet çocuğun yanına yaklaşarak "ağlama küçük ağlama. Hem niye ağlıyorsun ki? Yoksa işini sevmiyor musun? Küçük simitçi ise sesini hiç çıkarmadan öylece duruyordu. Mehmet devam etti, "Sevsen de sevmesen de bu işi yapmak zorundasın. Para kazanmak zorundasın. Yoksa, nasıl geçinirsiniz? Sen simit sat, para kazan ve derslerine çok çalış. Eğer çalışkan bir çocuk olursan, ileride simit satmak zorunda kalmazsın. Haydi bakalım şimdi işinin başına". Çocuk ağlamasını kesmişti. Ve ağır adımlarla kızgın güneşin altında "simitçi" diye bağırarak yürüdü gitti. Az sonra kanter içinde kalacağı her halinden belliydi.

Bu olay, bende simitçilere karşı büyük bir sevgi uyandırdı. Yalnız simitçilere mi? Hayır. Bir şeyler satmaya çalışan bütün fakir çocuklara. Taşındıktan sonra Mehmet'i bir iki kez gördüm. Artık, ne zaman bir simitçi çocuk görsem, arkadaşım Mehmet'i hatırlarım.

Copyright: Dargand Editeur-Milliyet Yayın A.Ş.

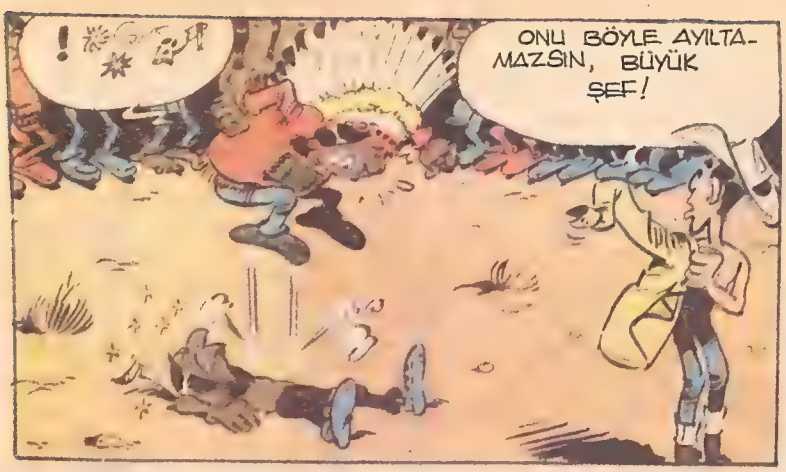
!
ONU BÖYLE AYILTAMAZSIN, BÜYÜK ŞEF!

REZİL OLDUK! KAFA DERİSİ ALAMADIK ÜHÜ, ÜHÜ!
EĞER SAVAŞ BALTALARIMIZI TÜMÜYLE BIRAKMAYA SÖZ VERİRSENİZ, BU SORUNU HALLEDEBİLİRİZ.

SÖZ VERİYORUM.
İYİ, BİRAZ BEKLEYİN.

PERUK VE POSTİŞ KOLEKSİYONUMUN TAMAMINI MI İSTİYORSUN?
SİYULARDAN KURTULMANIN TEK YOLU BU!

SİZE YETERLİ KAFADERİSİ VERECEĞİZ!
EĞER BU DOĞRUYSA, SİYULAR SAVAŞ BALTALARINI TOPRAĞA GÖMECEK.
37A

BU KADAR ÇOK KAFADERİSİ TOPLADIĞINA GÖRE SOLUK YÜZLÜNÜN KANINDA SİYU KANI OLMALI.
BEN GENÇKEN APAÇI SAÇ MODASI ÇOK YAYGINDI DA, ONDAN BİRİKTİRDİM.

YOL AÇILDI! İLERİİ!

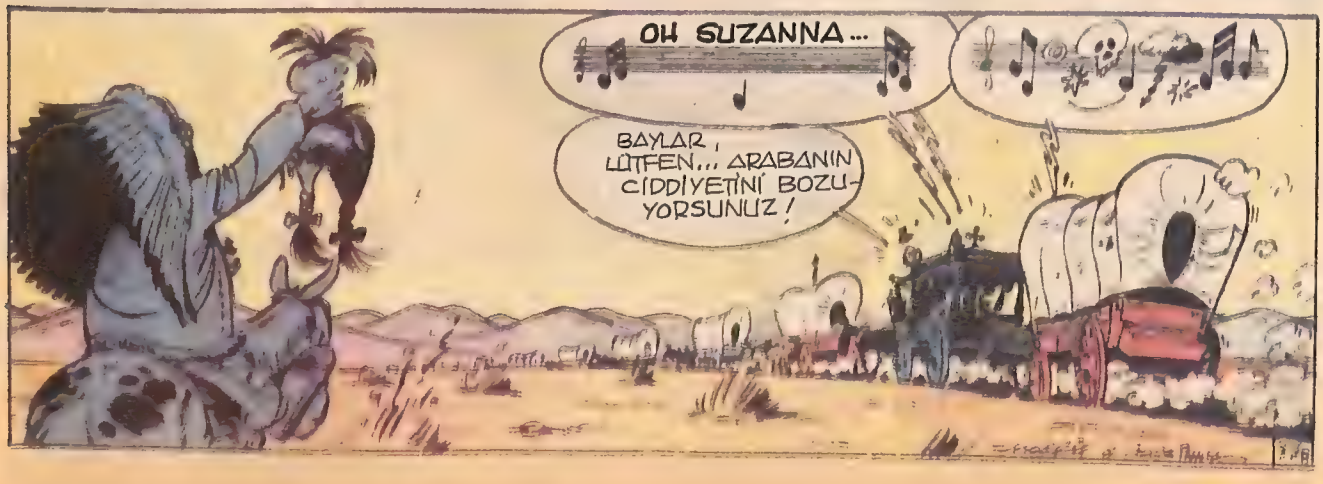
OH SUZANNA...
BAYLAR, LÜTFEN... ARABANIN CİDDİYETİNİ BOZUYORSUNUZ!

DURUN! ÇEMBER YAPIN! BURADA KONAKLIYORUZ!
HAYVANLARI ÇAYIRA SALDIK, RED.
BORAZANCI NÖBETE KALSIN! BU GECE DE BİR ŞEYLER OLSUN İSTEMİYORUM.
DAHA BAŞIMIZA NE GELEBİLİR Kİ?
BİLMEM. AMA BU KERVANDA BİR HAİN VAR. BEN DE ONU BULACAĞIM.
GECE YARISI
DAN! DAN!
???
DAN! DAN!
ANNE!
BİRİ HAYVANLARI KORKUTTU! CANIMI ZOR KURTARDIM
ONLARI YAKALAMALIYIZ. YOKSA İŞİMİZ BİTİKTİR.
AZ İLERİDE...
A-Hİ!
İYİ GECELER, PEDRO!
MÖÖ.. AHİİ... MÖÖÖ!
KARAMBA! N'OLUYOR?
A-AHİ!..
???

Sürecek

TATİL GEZİLERİ

Okurumuz ESRA ÖZEREN Bodrum'u Sizler İçin Gezdi...

İşte, Gümüşlük'te güzel evlerden birinin önündeyim. Ah! Keşke biz de yazımızı böyle güzel bir evde geçirsek. Kim bilir, belki de bu evin sahibi İstanbul'da bir apartmanda oturmak istiyordur? Ama hiç sanmam!

GÜNLERDEN cumaydı. O gün çok sevinçliydim. Çünkü, annem babam ve tanıdığımız bir aile ile Bodrum'daki tatil köylerinden birinde dört gün geçirecektik.

İşte şimdi otobüse biniyoruz. Zaman o kadar çabuk geçiyor ki, yolda uyuyuşumu bir lokantada yemek yiyişimizi, pencereden seyrettiğim doğanın durmadan değişen görünümlerini bir çırpıda unutuyorum. Bir de bakıyorum ki Bordum'a varmışız. Yokuşu tırmanınca birdenbire karşıma denizi, kalesi, bembeyaz evleriyle Bodrum çıkıveriyor.

Otobüs bizi kalacağımız tatil köyüne kadar götürüyor. İlk işimiz bavulları yerleştirip kendimizi havuzun serin sularına atmak oluyor. Bütün günümüz havuz başında keyif yaparak, yolun yorgunluğunu çıkararak geçiyor.. O akşam, ertesi gün Bodrum'un çevresini gezmeye karar veriyoruz.

Sabah oluyor. Böylece tatil süremizden bir gün daha eksiliyor diye düşünüyorum. Erkenden Karaincir'e doğru yola çıkıyoruz. Burası çiğ böreğiyle ünlüymüş. Sabah sabah börek yiyoruz biz de. Pırıl pırıl masmavi bir denizde yüzdükten sonra Bordum'a gidiyoruz. Sokaklarda gezerken arkadaşım Pınar'la Bodrum'un ünlü boncuklarından birkaç tane almadan edemiyoruz... Sonra Bodrum Kalesi'ne doğru yürümeye başlıyoruz. Kaleyi öyle bir yere yapmışlar ki tepeden bakınca tüm Bodrum'u görebiliyorsunuz. Babam bana bu kalenin 15. yüzyılda Rodos'tan gelen şövalyeler tarafından yaptırıldığını anlatıyor. Kale dıştan bakınca bir gemiyi andırıyor. Babam daha dikkatli

Bu güzelim koyun ötesinde bir batık kent yer alıyor.

Şimdi ise arkadaşım Pınar'la kendimizi rüzgâra karşı vererek çevremizi seyrediyoruz.

bakarsam her kulenin ayrı bir mimari düzende olduğunu göreceğimi ve bunların Fransız, İngiliz, Alman ve İtalyan mimari özelliklerine sahip olduğunu söylüyor.

Kalede şövalye armalarını, Latin ve Yunan yazıtlarını görüyorum. Kale içindeki müzeye doğru giderken büyük bir küre beni şaşkınlığa uğratıyor. İnanın siz de benim yerimde olsaydınız şaşardınız. Bu bir basınç odasıymış. Ne diyeceksiniz değil mi? Ben de ilk şaşkınlıktan sonra bu anlamadığım sözleri duyunca öyle demiştim. Sonra biri anlattı bana. Sünger avcıları çok derinlere dalıp vurgun yedikleri zaman ölüm tehlikesiyle karşı karşıya kalırlarmış. Yani yarı felçli gibi olurlarmış. Arkadaşları vurgun yiyen dalgıcı hemen getirip bu odaya yerleştirirlermiş. Kimi zaman adamcağızın sekiz saat kadar bu odada kaldığı olurmuş.

Nerede kalmıştık? Hah, evet bu şaşkınlığımı aldığım bilgilerle geçirdikten sonra, müzeye giriyoruz. Burası ülkemizin tek sualtı müzesiymiş. İlk gözüme çarpan deniz dibinden çıkarılmış heykeller oluyor. Eski haritalar ve pusulalar da bir köşede sergileniyor. Az ötede bir batık geminin kalıntıları ve altın paralar görüyorum. "Ah, keşke ben de bir gün denizin dibine dalıp da böyle altın paralar bulsam. Amaan Esra, kafana böyle boş şeyler sokma!"

Akşam yine kaleyi izleyerek geçiyor. Bu kez kale yemek yediğimiz lokantanın tam karşısında duruyor. Surları ışıklandırılmış, şıkır şıkır suya yansıyor. Ayrıca size bir sır vereceğim. Bu lokantada en çok ilgimi çeken şey, etrafında ateşler yanan bir yemek oldu. Ve ben bu yemeği tadının nefisliğinden değil, etrafında yanan ateşler hoşuma gittiği için yedim. Ama kimseye söylemeyin!

Üçüncü günün sabahı Bodrum'un birbirinden güzel koylarını gezmeye karar veriyoruz. gezintimiz sırasında Bodrum'un dillere destan olan güzelliğini daha iyi anlıyorum. En keyifli anları da teknenin burnuna oturup sular beni ıslatırken yaşıyorum. Akşama doğru kaptan bizi tatil köyüne bırakıyor. Ama biz durur muyuz? Hemen yola çıkıp Gümüşlük'e gidiyoruz.

Gümüşlük bir batık kente sahip güzel bir körfez. Öğrendiğimize göre bu batık kentte birçok kaçakçılık olmuş. 20-30 yıl önce yapılan kazılarda birçok tarihi eser yurtdışına kaçırılmış. Düşünün bir, tarihimizi geçmişimizi öğrenmemize yardımcı olan eserler bir gecede yok oluyor. Ne kadar korkunç değil mi? Bunları düşünürken arkadaşımla kendimizi eğlendirecek bir yol buluyoruz. Nasıl bir yol mu? Denizin ortasındaki bir adaya yürüyerek gitmemizi sağlayan bir yol. Deniz o kadar sığ ki, denizde yürüye yürüye adaya ulaşıyoruz.

Gece yatağımda dört günlük bir tatilin ne kadar çabuk geçtiğini, tatil sırasında doğayı daha iyi anladığımı düşünüyorum. Son günü akşama kadar tatil köyünde havuza ve denize girerek geçiriyoruz ve otobüs yolculuğumuz başlıyor.

Oraya giderken yaşadığım heyecanın ve merakın yerini Bodrum'dan ayrılmanın verdiği üzüntü kaplıyor. Bir gece süren yolculuktan sonra İstanbul'a varıyoruz. Artık günlük yaşantımıza başlamanın zamanı geldi. Benim de sizlere hoşçakal dememin zamanı geldi. H[illegible] kalın!

BİLMECE

1

Birbirinden farklı gibi görülen bu pulların hepsinde ortak nokta nedir?

İbrahim IŞIK (Gaziantep)

- **Bir yılanın yuttuğu karınca hangi şarkıyı söyler?**

Yanıt: Uzun ince bir yoldayım

- **Kristof Kolomb karayı görünce ne dedi?**

Yanıt: Kara görünüüüüü...

- **Bülbülü altın kafese koymuşlar, ne demiş?**

Yanıt Cik Cik

- **Kimler ekmeğini taştan çıkarırlar?**

Yanıt: Heykeltraşlar

- **Brütüs, Sezar'ı hançerleyince, Sezar ne dedi?**

Yanıt: Ahhh!

2

Ressamımız annelerle yavrularını birbirine karıştırmış. Hangi yavrunun hangi hayvana ait olduğunu bulabilir misin?

3

Esra ile Kerem'in bir an önce çıkışa ulaşmaları için hangi yolu seçmeleri gerektiğini bulabilir misin?

BULMACA

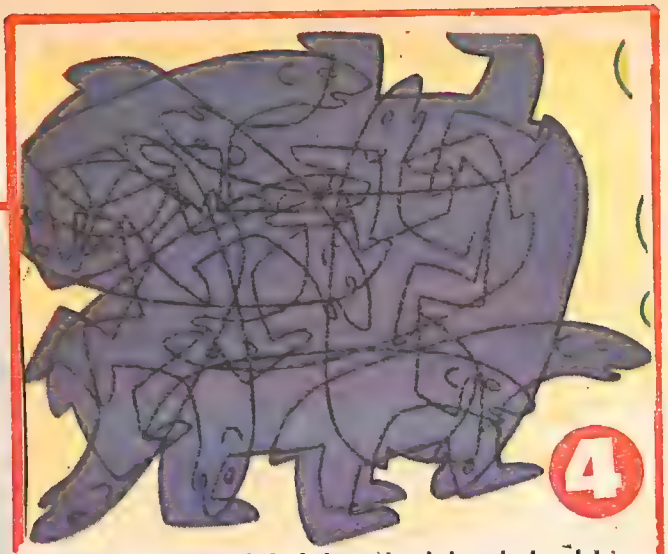

4

Resimde birbirinin içine girmiş kaç kutu olduğunu söyleyebilir misin?

GEÇEN SAYININ YANITLARI

Bilmece No 1: A-5 ve F-6 eştir. A:B-5; B:A-7, C: D-6'dır.
Bilmece No 2: A-D'de yaprak, D-C'de göz, C-F'de duyargalar, F-B'de kuyruk, B-E'de beyaz ok, E-G'de siyah yaprak.
Bilmece No 3: 4 litrelik kovayı üç kez doldurup 9 litrelik kovaya boşaltın. 9 litrelik kova tam olarak dolduğunda 4 litrelik kovada 3 litre su kalmış olacaktır. (4+4+4=12-9=3)9 litrelik kovayı dökün ve diğer kovadaki 3 litre suyu içine boşaltın. Daha sonra 4 litrelik kovayı tekrar doldurun. Böylece (3+4)=7 litrelik su elde etmiş olursunuz.
Bilmece No 4: 19+25+6=50
Bilmece No 5: 1- Yıldız, 2- Sol kulak, 3- Bıyık, 4- Şapka, 5- Asa, 6- Pelerinin altı, 7- Düğme, 8- Ortadaki çiçeğin yaprakları

5

ortadaki kuzunun yangından, gölden ve kurttan kaçarak sürüye ulaşmasına yardım eder misin?

Bu Haftaki Oyunumuz:

YELKEN YARIŞI

Bu oyunu 2, 3 ve 4 kişiyle oynayabilirsiniz. Limana ilkönce varan oyunu kazanır.

Neler Gerekli?

Oyuncu sayısı kadar düğme, zar ve yedi tane kâğıt yelkenli (aşağıdaki şemaya bakınız).

Oyunun Kuralları

- Oyuncular düğmelerini limanın önündeki çıkışa yerleştirirler. Zarlar atılır. En fazla sayıyı tutturan oyuncu, önce başlama hakkını elde eder.
- Tüm oyuncular ortadaki sarı bölgenin içinden ve 1'den 5'e kadar numaralı şamandıraların hepsinin üstünden geçtikten sonra karşı limana ulaşmak zorundadırlar.
- Tek sayı atan oyuncu düğmesini yana doğru, çift sayı atan oyuncu ise aşağı ya da yukarı doğru ilerletir.
- Zarların sayısı fazla çıkarsa, yelkenli karaya oturma tehlikesiyle karşılaşacağından oyuncu bir tur beklemek zorunda kalır.
- Karşı limana ilk varan oyuncu oyunu kazanır.
- Her turun bitiminde birinci olan oyuncuya bir yelkenli verilir. Yedi tur oynadıktan sonra elinde en çok yelkenli bulunduran oyuncu oyunu kazanır.

Yelkenlileri oyuna başlamadan önce aşağıdaki şemaya göre hazırlayınız.

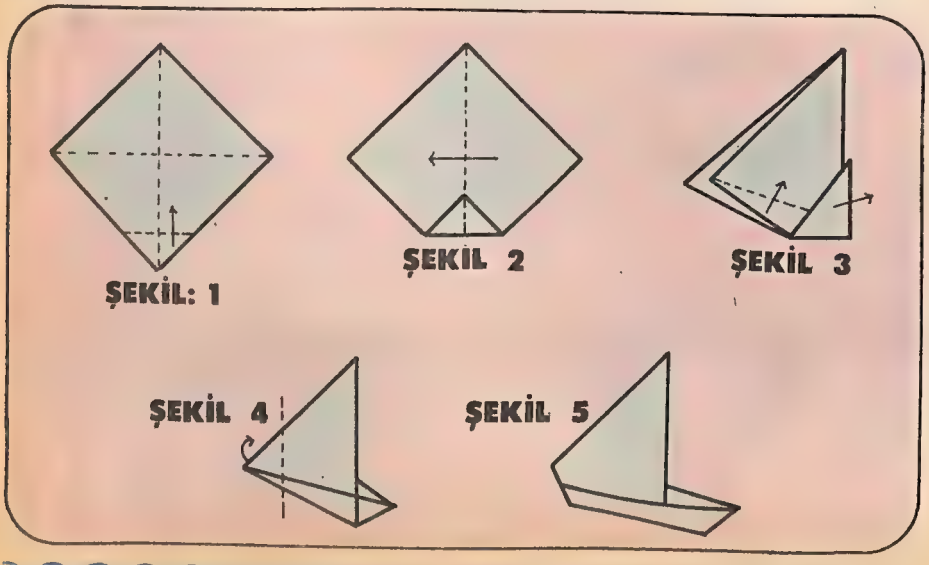

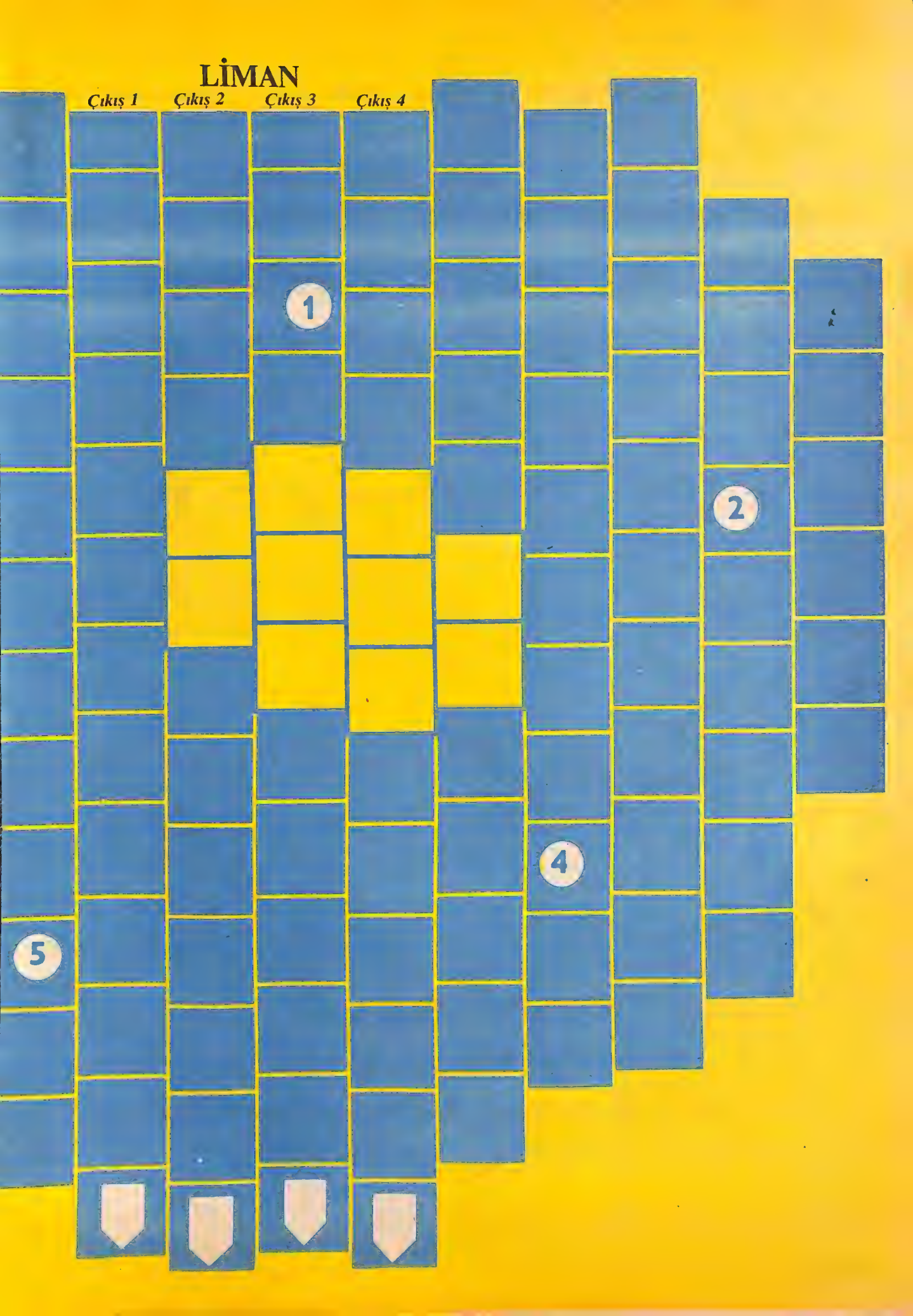
LİMAN
Çıkış 1
Çıkış 2
Çıkış 3
Çıkış 4
1
2
4
5

GELECEK ZAMAN İÇİNDE

YAVUZER ÇETİNKAYA

Resim: Gamze BALTAŞ

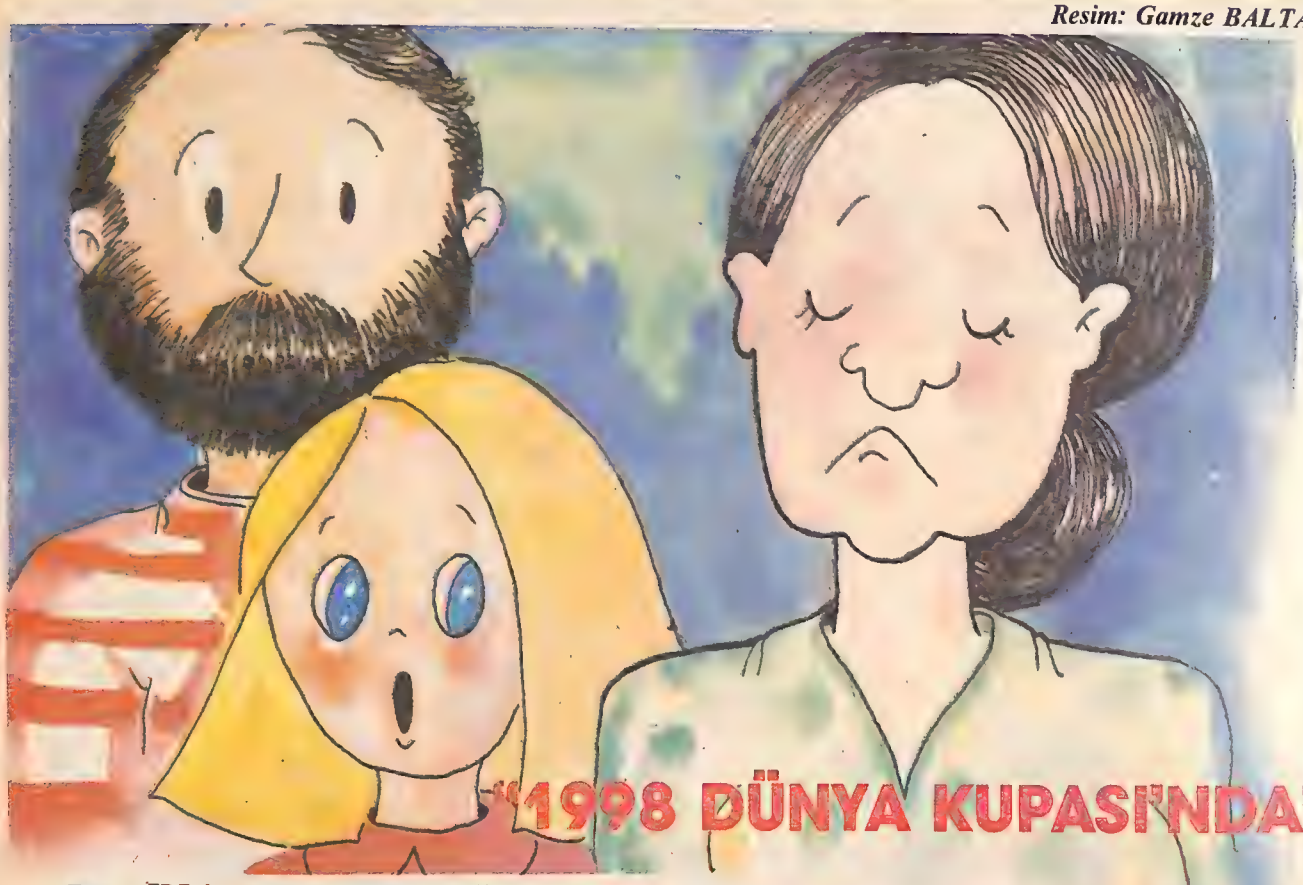

"1998 DÜNYA KUPASI'NDA"

DEDE, torununun tavlaya karşı gösterdiği bu beğenmezliğe kızıyor besbelli. Bir "Aaaaaah" çekiyor içten. "Zamane çocukları işte. Nereden bilecekler tavlanın akıl, fikir istediğini." Sonra oturduğu yere dönerken neşeli bir türkü mırıldanır gibi söyleniyor. "Pencüse, severler güzeli genç ise." Tavla üzerine yapılan bu tartışmanın sonunda baba ile annenin birbirlerine acılı acılı baktıklarını sezinliyorum. Hiç konuşmuyorlar. Daha doğrusu gözleri ile konuşuyorlar. Büyük bir acıyı paylaştıkları apaçık belli.

"Üzülmeyin" diyorum. "Uzayda yaşamak o denli tatsız değil. Çok ilginç olaylar var anı köpükçükleri gibi, çok güzel şeyler var renkler denizi gibi, çok tatlı yaratıklar var Kagadis ve Anod gibi. Hem korkmayın, geldiğimiz gibi dünyaya döneceğiz nasılsa."

İkisi birden büyümüş gözlerle bana bakıyorlar. Gözlerinden fışkıran soru, yanan harflerle odanın bir gaz lambası ile zor kırılan loşluğunu yırtıyor. "ACABA?".

Sarsılmadığımı söyleyemem bu sorunun gücünden. Ağzımdan zorla bir soru çıkıyor. "Niçin ACABA?"

Baba yerinden kalkıyor ve yürüyerek odanın içinde mırıldanır gibi anlatmaya başlıyor. Sözcükleri ağzından zorla döküldüğü belli.

"Her şey 1998 Dünya Kupası'nda başladı. Bilgisayarların başına..."

Anlamadım bir şey. Hemen kestim babanın konuşmasını.

"1998 ne zaman oldu ki? Daha 1986 Dünya Kupası oynanmadan..." Herkes bana baktı. Oturduğum yerden öne doğru eğilerek heyecanla yineledim.

"Ben 1985'in Aralık ayında çıktım Cihangir'den. Olsun olsun bir ay olsun uzayda olalı. Nereden çıktı şimdi 1998, 1999 filan..."

Baba bir an durakladı. Sonra başını sallayarak duvarda asılı kedili resme yürüdü. O ana değin farkına varamamıştım bunun bir takvim olduğunun. Baba eliyle işaret etti, geliniz diye. Yerimden zorla kalktığımı anımsıyorum. Duvardaki kedili resme yaklaştım. Baba eline lambayı alarak kedinin ayakları altında kalan rakamlara yaklaştırdı. Önce ocak ayının ilk üç gününün çizildiğini gördüm. Sonra ayların üzerine yatık biçimde yazılmış dört rakamlı numarayı: 1999.

Haftaya: Elektronobol

GUINNESS BİL BUL ÖĞREN

"YİNE Mİ FUTBOL?" DEMEYİN...

ÖZELLİKLE kız arkadaşlarımıza sesleniyoruz: Sayfamızdaki resimlere bakıp, "Burada da mı futbol çıktı karşımıza?" demeyin. Evet, yine futboldan söz edeceğiz ama, bu kez futbolun sizin için bile ilginizi çeken yönlerinden, gülümseyerek okuyacağınız örnekler vereceğiz.

Televizyonda görmüşsünüzdür. Kaleciler genellikle sırım gibi, atletik insanlardır. Ancak, bugüne değin futbol alanlarında görülen en şişman kaleci ünvanına sahip olan **"Tombul Willie"** (1874-1916) futbol oynadığı dönemde hiçbir zaman 141 kilonun altına düşmedi. İngiliz ulusal takımının kalesini de koruyan bu futbolcu, son maçına çıktığında tam 165 kiloydu.

Bir sezonda en çok gol atma rekorunu kıran futbolcu ise 1972-73 sezonunda, İngiltere Okullar Ligi'nde oynayan **Michael Jones**'dur. Jones, sahaya çıktığı 67 maçta toplam 294 gol attı. Bunlardan 65'ini kafayla, 120'sini sağ ayağıyla, 109'unu da sol ayağıyla ağlara yolladı.

Dünya futbol tarihinin en yaşlı futbolcusu kim miydi?... Bouthampton takımının unutulmaz yıldızı **Terence Pain**... 1939 yılında dünyaya gelen Pain, 1957 yılında futbola başladı ve 20 yıl ara vermeksizin sahalarda, takımındaki yerini aldı. 1977 yılında futbolu bıraktığı zaman 38 yaşındaydı.

Eğer futbolla fazla ilgilenmiyorsanız, buraya kadar okuduklarınız sizi biraz sıkmış olabilir. O halde, biraz aritmetik çalışmaya ne dersiniz?...

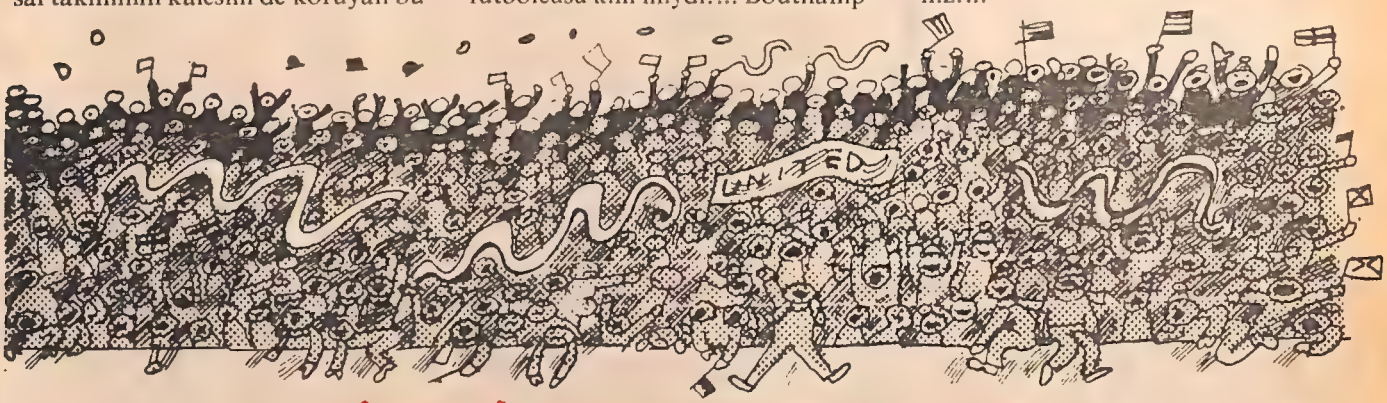

ŞİMDİ HESAPLAYALIM

1- 67 maçta 294 gol atan Michael Jones'un bir maçta attığı ortalama gol sayısını bulabilir misiniz?

2- Biliyorsunuz, bir futbol karşılaşması 90 dakika sürer. 67 maç oynayan Jones, sahalarda kaç dakika top koşturdu? Bu süreyi hesapladıktan sonra, Jones'un ne kadar sürede bir gol attığını hesaplayın. İsterseniz, işi daha zevkli hale getirmek için, Jones'un kaç dakikaya bir gol sığdırdığını tahmin edin, sonra da işlem yaparak sonucu bulun.

3- Guinness Rekorlar Kitabı'na bakarak, futbol tarihinin gelmiş geçmiş en büyük yıldızı, Brezilyalı taçsız kral Pele'nin kaç gol attığını bulun. Bu ünlü soliç, 7 Eylül 1956'da başladığı futbolu 2 Ekim 1974'te bırakmış ve bu süre içerisinde tam 1254 maç oynamıştı. Şimdi Pele'nin maç başına düşen gol sayısını hesaplayın ve Michael Jones'un sonucuyla kıyaslayın.

4- En yakın eczaneye giderek kilonuzu tam olarak ölçtürün. Sonra da kâğıdı ve kalemi elinize alarak, Tombul Willie'nin son maçındaki kilosuna erişebilmek için kaç tane "siz" gerektiğini hesaplayın.

5- Bulunduğunuz ildeki futbol takımının ya da tuttuğunuz takımın bir lig sezonu içinde, hangi kentlere deplasmana gittiğini öğrenin. Sonra bu kentler arasındaki uzaklıkları haritalardan ya da coğrafya kitaplarınızdan bularak, takımınızın bir sezon içerisinde ne kadar yolculuk yaptığını hesaplayın.

FIKRA

ANTİKA ÖKÜZLER

Adamın biri, evinin altına bodrum yapmak için kazmaya başlar. Toprağı kaza kaza komşusunun ahırına gelir. Birkaç öküz görünce, hemen hanımın yanına koşarak gelip der ki:

— Hanım, hanım, eski zamandan kalma öküzler buldum."

S.Serdar YALÇIN (Bursa)

AVCI

Avcı heyecanla anlatıyordu:

— Aslanla aramızda iki metre mesafe ya vardı ya yoktu. O bana gözlerini dikmiş bakıyordu, ben de ona. Bakışları öfke doluydu. Soluğunu yüzümde hissediyordum.

Dinleyenlerden biri merakla sordu:

— Peki sonra ne oldu?

Avcı omzunu silkerek.

— Hiiç. Aslanın kafesinden maymunların kafesine gittim.

Sabiha YETİM/İSTANBUL

ŞİİR

HAYAT

Hayat bir rüzgâr gibidir.
Çiçek tohumları gibi bizleri
Bir yere getirir.
Geldiğimiz yerde büyür,
Mutlu oluruz.

Fakat sonra yine eser rüzgâr.
Öyle sert eser ki,
Bizleri bu hayattan götürür.

Ebru MENŞEBAY

GÜNEŞ

Bir günün ardından akşam oluyordu
İnsanlar ellerini havaya açarak
O büyük güneşin doğmasını bekliyorlardı

Duydular izlediler o güneşin doğuşunu
Sevgi ile şefkatle kucakladılar o güneşi
O güneş doğduğu gibi aydınlanıyordu ufuklar

Barış çiçekleri halkalanıyordu yurdumda
Sanki Ata'yı selamlıyorlardı
Kalplerde tatlı bir iz bıraktı o güneş

Bütün görkemiyle böylece battı
Yurduma özgürlüğün kapılarını açtı
bu kapının ardından uygar bir millet görünüyordu.

Ve iyi sabahlar diyordu bizlere.

Güldal GÜRER (Yalova)

RÜYAM

Bir kuş oldum
Göklere uçtum
Bir avcı buldu beni vurdu
Bir sinek oldum
Örümcek ağına tutundum
Bir lâmba oldum
Açtılar, yandım, bozuldum
Periye sordum
Pek mahçup oldum
İnsan olmak için ne dualar okudum
Ama hele şükür insan oldum.

İrem ANAFARTA (İstanbul)

BABACIĞIM

Evimizin direğisin!
Gözümüzün bebeğisin!
Ne sevimli, ne iyisin,
Benim canım babacığım.

Akşamları sen gelince,
Kapılırız hep sevince.
Gündüz olur bize gece,
Benim canım babacığım.

Biz güleriz sen gülersen,
Zevkle yeriz senle yersen.
Hep dinleriz sen ne dersen,
Benim canım babacığım.

Mustafa ERYILMAZ

KARİKATÜR

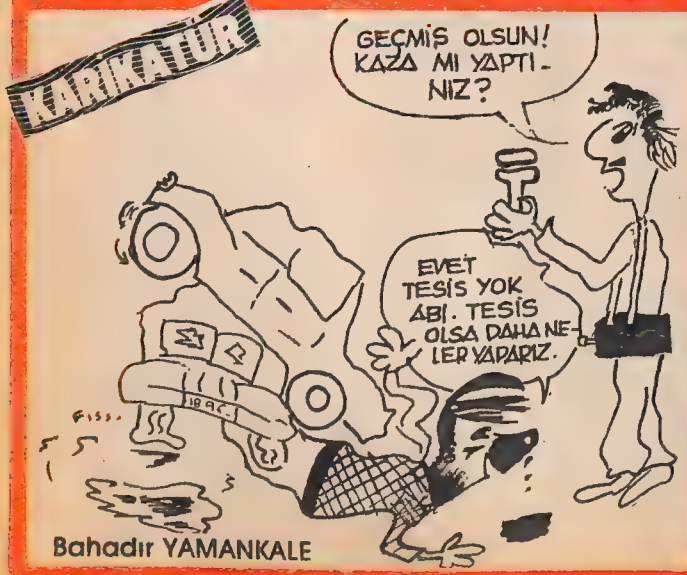

Bahadır YAMANKALE

MEKTUP ARKADAŞI

MUSTAFA TOBAY: 16 yaşındayım. Özel zevklerim arasında kitap okumak, futbol oynamak, müzik dinlemek, koleksiyon yapmak ve dans etmek başta gelir. Yaşıtım olan kız ve erkek arkadaşlarla yazışmak istiyorum. Yazışmak için Adres: Atatürk Mahallesi Tantavi Sok. No.60/8 81230 Ümraniye/İSTANBUL.

MURAT SOYDAN: 15 yaşındayım. Özel zevklerim arasında bilimsel deneyler yapmak, yüzmek, kitap okumak, spor yapmak ve gezmektir. Yaşıtlarım olan kız ve erkek arkadaşlarla yazışmak için Adres: Mahmut Şevket Paşa Mah. Gaziler Sok. No.10 Şişli 80380/İSTANBUL.

NERİMAN HAŞHAŞ: 14 yaşındayım. Orta 3. sınıfa gidiyorum; çalışkan bir öğrenciyim, Gazete veya benzeri şeyleri okumayı severim. Bisiklete biner, voleybol oynarım. Yaşıtlarımla yazışmak istiyorumu. Adres: Dikkaldırım Cad. Arabayolu Sok. 40 No. arkası. Çekirge/BURSA.

SERVET TÜRKAY: 15 yaşındayım. Müzik dinlemekten, bisiklete binmekten, yüzmekten ve koleksiyonlardan özellikle peçete koleksiyonu yapmaktan hoşlanırım. Yazışmak isteyen arkadaşlar için Adres: Harbiye Cad. Sümerler Mah. Belediye Koop. Evleri. B.3 Blok P.K.6 Antakya/HATAY

OKURDAN OKURA

Bu sizin sayfanız... Şiirlerinizi, öykülerinizi, karikatürlerinizi, resimlerinizi, fıkralarınızı, kendi fotoğraflarınızla birlikte bekliyoruz.

BİR KÖY ANISI

Her yıl okullar tatil olunca, dedemin çiftliğine gideriz. Yine, okullar tatil olmuştu. Babamla birlikte dedemin çiftliğine gittik.

Bir sabah erkenden kalktım. Elimi yüzümü yıkadıktan sonra, kahvaltımı yaptım. Amcam'lar yonca biçmeye gittiler. Bir süre sonra, onlara öğle yemeğini götürdük. Yonca, çayın diğer tarafında idi. Çayın üzerindeki köprü iki ağaçtan yapılmıştı. Halam, elimi tutup köprünün başına götürdü. Köprünün tam ortasında başım dönmeye başladı. Halama:

— Başım dönüyor, dedim.

Halam, elimi sımsıkı tutup diğer tarafa geçirdi. Çok korkmuştum. Şimdi benim için önemli olan köprünün diğer tarafına geçmekti. Neyse Amcalar yemeklerini yedikten sonra kapkacakları topladık. Tekrar yola koyulduk. Yine köprünün başına geldik. Korkuyordum. Köprüden geçen çocuklara bakınca biraz korkumu yendim. Daha sonra tekrar köprünün ortasına gelince yine başım döndü. Bağırdım, halam bana suya bakmamamı söyledi. Böylece köprünün diğer tarafına geçtik. Ve bir daha o köprüden geçmeyeceğime söz verdim.

Zelal ADIBELLİ/Erzurum

HANDE ÇELİKER: 10 yaşındayım. İlkokul IV. sınıfa gidiyorum. Özel zevklerim, resim yapmak kitap okumak ve paten kaymaktır. Yaşıtım olan arkadaşlarla, yurt içi ve yurt dışı yazışmak için Adres: Turşucu Dere Sok. Ömerağa Apt. Kat. 2 Daire. 4 Bostancı/İSTANBUL.

MURAT ALPAY: 14 yaşındayım. Orta 3. sınıfa gidiyorum. Özel zevklerim arasında kitap okumak, müzik dinlemek, pul koleksiyonu ve spor yapmak başta gelir. Yaşıtım olan kız ve erkek arkadaşlarla yazışmak istiyorum. Adres: Hava Lojmanları Site: 1 Blok. 8 No. 7 21050/DİYARBAKIR.

ŞİNASİ CEYLAN: 14 yaşındayım. Özel zevklerim futbol oynamak, karate yapmak, müzik dinlemek, kitap okumaktır. Yaşıtım olan kız ve erkek arkadaşlarla yazışmak için Adres: Mahmutbeyköyü Göztepe Mah. 17. Sok. No. 11 Bakırköy/İSTANBUL.

SERKAN ÇELİK: Yaşım 12. Orta 1. sınıftayım. Özel zevklerim arasında, Basket oynamak, müzik dinlemek, kitap okumak, yolculuğa çıkmak ve en sevdiğim pul koleksiyonu yapmaktır. Yaşıtım olan erkek ve kız arkadaşlarımla yazışmak istiyorum. Adres: Doğu Loj. Tayfun. B Blok Kat. 4 Daire. 9 Gölcük/KOCAELİ.

RESİM

Yakup ALHAN

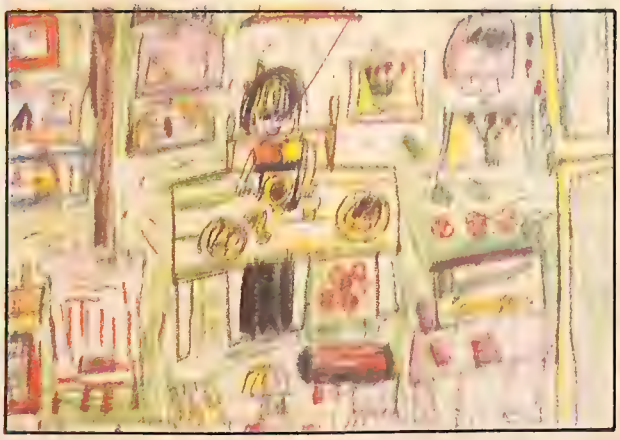

Ekin ŞENTAY

Yunus MUTLU

KORKUSUZ SÜRÜCÜ

ÖLÜM YARIŞI 4

Yayın Hakkı (copyright): Editions du Lombard - Milliyet Yayın A.Ş.

HA! HA! HA!
BU SOĞUK ŞAKA İÇİN BENİ BAĞIŞLAYIN. BU AKŞAM SİZLERE İSTEMEDEN KULAK MİSAFİRİ OLDUM. BENİ BİRİNE BENZETTİNİZ GALİBA!
HERHALDE SİZİ ARTIK İNANDIRDIM SAYILIR.
PEK SAYILMAZ!
HÂLÂ BENİ, MAJOR'LU BİR SERSERİYLE KARIŞTIRIYOR MUSUNUZ?
ÖZÜR DİLERİM. ARTIK ODAMA ÇEKİLECEĞİM.
PEKÂLÂ! BUNU BİR TEHDİT OLARAK KABUL EDİYORUM. DOSTUN ALAİN BANA BUNUN CEVABINI PİSTTE VERECEK!
TİNA!
ŞAŞKIN GÖRÜNÜYORSUN. YOLDA MAJOR BANA BİR BAKTI Kİ SORMA.
DİNLE! ONUN O FİLMDEKİ FİGÜRAN OLDUĞUNDAN ARTIK EMİNİM!!!

ONU TANIDIĞIMI BİLİYOR VE BLÖF YAPARAK BENİ ETKİLEMEYE ÇALIŞIYOR!
BOŞVER, ARTIK DÜŞÜNME. SONRA Kİ ŞAMPİYONAYA KADAR ONU GÖRMEYECEĞİZ.
BU YIL ŞAMPİYONAYA BİR YARIŞ DAHA EKLENDİ. COSTA-NİGRA BÜYÜK ÖDÜLÜ...
BİLİYORUM BAŞKAN RAMON'UN CENNETİ.
BU ARADA BEN PARİS'İ ÖZLEDİM!
BEN DE HEMEN DÖNMEK İSTİYORUM!
O SIRADA...
BU AKŞAM SERBESTSİN CALAM. BİRAZ DOLAŞACAĞIM.
OLUR.
BU KORUMA GÖREVLİLERİ CANIMI SIKIYOR.
VROOO
BU KIZ BENİ TANIDI! EMİNİM TANIDI.
GECE HIZLA ARABA KULLANMAK SİNİRLERİMİ YATIŞTIRACAK.

Süreçek

Hey

Bugünün genci için genç dergi

GENÇ NE İSTİYOR, Hey ONU VERİYOR

1. *3 KUŞE POSTER*
2. *1 DEV POSTER*
3. *16 sayfalık STAR-ALBÜM*
4. *KİMLİK KARTI*
5. *POSTER-TAKVİM*
6. *Ve Pop Müzik dünyasından en son haberler, en güzel fotoğraflar*

Hey DERGİSİ'NDE

Dikkat!

Unutmayın Her Cumartesi Hey Günüdür!...

Athenee Royale adlı okulun sevgilisi, 60 kişilik sınıfının haklı gururu Sandra, öğretmeni Madam Jeanine Walhin ve sınıf arkadaşlarıyla bir sanat dersinde.

Postacı Michel Lellere, sık sık Caldarone'lerin kapısını çalarak kucak dolusu mektup getiriyor. Günde yaklaşık 500 mektup alan

Sandra Kim

"Türkiye'den Mektup Aldım"

14 yaşındaki bir kızın **Eurovision** gibi büyük bir yarışmada birinci olması, o kuşağın gurur kaynağı oldu elbette. Dünyanın dört bir yanından büyük yarışmanın küçük şampiyonuna mektuplar yağıyor... Siyah tenlisi, sarı tenlisi,esmeri, sarışını, Amerikalısı, Afrikalısı, Avrupalısı kutluyor **Sandra**'yı... Her ülkenin gençleri gibi, ülkemizdeki gençler de **Sandra**'nın hayranı. Ona, sevgilerini dile getirmek için **Belçikalı Sandra**'ya mektup yazmak isteyenlerin sayısı hiç de küçümsenecek gibi değil...

İşte bir arkadaşınız **Sandra Kim**'i çok beğenmiş. Hiç tanımadığı bu cici kıza, tebriklerini dile getirmek istiyormuş ama, **Sandra Kim**'in adresini hiçbir yerde bulamamış... Sonunda işlek zekâsının ürünü bir adres bulmuş. Nasıl mı?... Şöyle düşünmüş: "Madem **Sandra Kim** bunca ünlü bir kız, herhalde onu Belçika'da herkes tanır. O halde, **"Sandra Kim-Belçika"** diye yazarsam; zarfın üzerine benim mektubum da Sandra'nın eline ulaşır." demiş kendi kendine 'Olur mu öyle şey' demeyin, olmuş da...

Her sabah küçük yıldızın **Belçika**'nın **Montegnée kentine bağlı Tilleur** kasabasındaki **Rue Armand** caddesindeki 13 numaralı evine günde yüzlerce mektup taşıyan postacı **Michel Lellere,** bir gün Sandra'nın eline gülerek bir mektup sıkıştırmış, 'Bak Sandra, bu mektuptaki adres çok ilginç demiş... Sandra, daha sonra Belçika'daki bir derginin yaptığı röportajda, bu mektubu şöyle anlatmış: "Bir Türk hayranım, bana sevgilerini bildirdiği mektubunu içine koyduğu zarfın üzerine yalnızca **'Sandra Kim-Belçika'** diye yazmış. Ve bu mektup benim elime geçti. Olay güzel. Böyle tanınmam çok güzel. En güzel olan da Türk arkadaşımın zekâsı! Yaşamımın en unutulmaz anısı olacak bu mektup..."

Bu mektubun sevimli yıldıza ulaşması, Sandra'nın ülkesinde de ne denli ünlü olduğunun kanıtı değil mi?... Elbette Sandra'ya yazdığı mektubun Belçika'ya ulaşmasını sağlayan Türk müzikseverin zekâsı da yabana atılmamalı...

Sizin de **Sandra Kim**'e (gerçek adı **Sandra Caldarone**'dir) mektup yazmak isteyeceğinizi düşünerek, bu sevimli yıldızın adresini aradık bulduk. İşte **Sandra**'nın adresi:

Sandra Kim
Rue Armand Roref 13
4342 Hognoul, Belçika

YILDIZ ADRESLERİ

- **SYLVESTER STALLONE:** c/o Creative Artist Agency 1888 Century Park East Suite 1400 Los Angeles CA 90067 USA.
- **PAUL YOUNG:** CBS/EPIC 1 And Rue Du Chateau 92200 Neuilly-Sur-Seine. FRANSA
- **JULIO IGLESIAS:** CBS Schallplatten GmbH Bleichstr. 64-66a D-6000 Frankfurt-Main/F.ALMANYA
- **TARIK AKAN:** Yeni Mah. Sahilyolu Orhan Apt. Cafe İstanbul Üstü Bakırköy-İstanbul.
- **JENNIFER RUSH:** c/o CBS, Bleichstr. 64-66a 6000 Frankfurt-Main F.ALMANYA

Merhaba Müzik

Bu sayfa, Milliyet Yayın A.Ş.'nin haftalık dergilerinden Hey tarafından hazırlanmıştır.

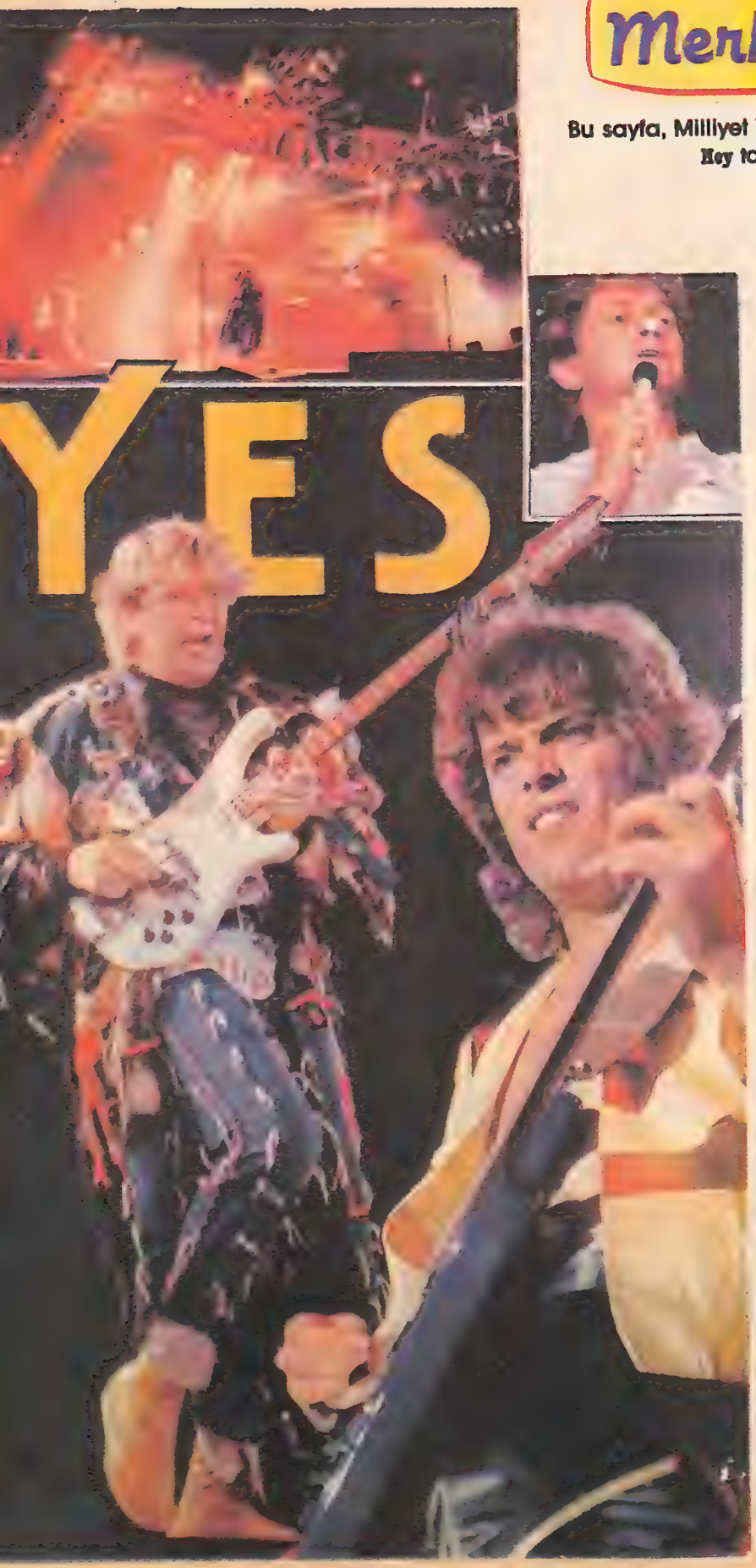

Tek sesli Rock'n Roll'un Beatles' le başlayan Britanyalılaşması ve Stones'larla, Animals'larla sürmesinin ardından kimilerince çılgınlık olarak tanımlanan Hard-Rock'ın biçimini aldığı yıllarda, 1970'lerde bir grup kurma hevesi almıştı herkesi.

1968'de bir arkadaş toplantısında kurulan "Yes" de bu tür gruplardan biriydi. 12 yıl boyunca değişik gruplarda çalışmış olan Lon Anderson ve Müzik Akademisi'nden yeni mezun olan bas-gitarist Chris Square, "Yes"in temelini atıyorlardı.

Birlikte yaptıkları provalar sonunda "Yes", iki eleman daha kazandı.

1971'de her ünlü grupta olduğu gibi Yes'te de görüş ayrılıkları başgösterdi. Ufak bir tartışmanın ardından Peter Bans grubu terketti, yerine Steve Howe geldi. Steve'in ayağı uğurlu geldi ve bu yıl piyasaya çıkarılan "The Yes Album" platin plak kazandı.

Tony Kaye'in ayrılmasından sonra gruba katılan Rick Wakemann'lı olarak doldurulan "Fragile" (Kırılacak Eşya) da büyük ilgi görünce plaklar üstüste piyasaya verilmeye başlandı. "Close To The Edge" (Köşeye Yapışık) ve "Yessongs" albümlerinden sonra artık hard-rock dendi mi akla Yes ve Steve Howe'un gitar soloları gelir oldu.

Ne var ki 1974'te çıkan "Tales From Topographic Oceans" (Büyük Okyanus'tan Masallar) plağının ardından bu kez Rick'in yerine İsviçreli Patrick Moraz katıldı gruba.

"Relayer", "Yesterdays", "Going For The Ones", "Tormato" ve "Yesshows" gibi albümler ve pekçok eleman değişikliğinin ardından grup Chris Squire, Steve Howe, Alan White ve Jon Anderson'dan oluşan kadrosuyla yakın zamanda çıkardığı "90125" ve "The Solos" albümleriyle adından yine sözettirmesini biliyor. Belki de bunun en büyük nedeni Vangelis'le birlikte çalışmalarını sürdüren grubun şarkıcısı Jon Anderson.

ÖYKÜ

HALİKARNAS BALIKÇISI

MANEVRA

Resimler: Ferit Avcı

ON, on beş balıkçı kayığı, açıklardaki ıssız adayı, geceleyin ağlarıyla sardılar. Şafak sökerken türkülerini göklere, var kuvvetlerini de küreklere vere vere ağlarını kaldırmaya başladılar.

Fakat her gün mavilerde tatlı tatlı eriyen türküleri, o gün dudaklarında sönüyordu. Havada bir sıkıntı vardı, yüreklerine bir sıkıntı çöküyordu.

Bir ihtiyar:

— Bugün martılar kayıkların üzerinde uçuşmuyorlar. Baksanıza! Yuvalarına dönüyorlar. İşte bu kötüye işaret.

Dedi. Ortalıkta garipsi bir ıssızlık hali vardı. Herkes göz kulak olmuştu. Susan deniz, fırtınayı bekliyordu. Balıkçılar "Acaba nereden patlayacak?" diye ufku gözleriyle fırdolayı araştırıyorlardı.

O gün bol bol istavrit, mercan, izmarit ve melonas balıkları yakalamışlardı.

Kayıkların yarı yerlerine kadar dolan ambarları canlı bir gümüşle kaynaşıp kıpırdaşıyordu. Martının kaptanı Yavaşoğlu:

— Acele edelim arkadaşlar!

Diye bağırdı. Kaşları çatıktı.

Keşişleme tarafından bir davulun üzerinde parmak gezdiriliyormuş gibi homurtular geliyordu. Balıkçılar hem mal, hem can korkusuyla ağları hızla içeriye alıyorlardı. Hırçın bir hışıltı duyuldu.

Armanın bütün ipleri acı acı haykırıştılar. Kayıktan kayığa:

— Ağları kesin!

Emri tekrarlandı. Bıçaklar çekildi. Denizciler kendi can damarlarını kesiyorlarmış gibi ağları kestiler. Birçok fukara balıkçıların yeryüzündeki bütün varının yoğunun büyük bir kısmını oluşturan ağlar, kırmızı, mavi, yeşil, balık yükleriyle köpürmeye koyulan denizlere çöktüler. Yelken makaraları hırıldadı. Kısa fırtına serenleri ve küçük kırmızı fırtına yelkenleri hissedildi ve yapraklanarak şamarlar gibi şakırdadı. Kırmızı fırtına yelkeni kaldırıldı mıydı, acı deryada ölüm kalım savaşına girişiliyor demekti.

İlk sağnak denizlere duman arttırarak savruldu. Az kalsın balıkçıların yelken, seren elbise ve başlarının saçlarını yolup götürecekti. Rüzgârda uzun etekleri başlarına ters dönmüş kadınları andıran kayıklar, direklerinden aşan savruntu ve dumanlarla boca alabanda kasırganın önüne katılmış alabildiklerine kaçıyorlardı.

Güney imparatoru Koca Provezza fırtınasının önünde, ister ölüm, ister kalım hangisi olursa olsun, ona doğru gitmek zorundaydılar.

O anda her kayığın işi kendi kendine yetip arttığı halde, yine kayık kayıktan, insan insandan ayrılmamaya çalışıyordu. Tayfa ellerine geçen kapkacakla boyuna denize su aktarıyordu. Çünkü serpintiyle ambarlar çabucak doluyordu. Ağır basan balık yükü dolayısıyla suda alçak çöken kayıkların içlerine serpinti değil, dalgalar takımıyla atlıyordu.

— Balıklar denize!

Diye bağrıldı. Balıklar ve içeri alınmış olan ağlar da denize atıldı. Topaçlar gibi döne döne yetişen sağnaklar denizden sömürdükleri sulara paçavralar gibi savuruyorlar, bin ekspres treninin gürleyişiyle geçiyorlardı.

YAVAŞOĞLUNUN Martısı uğursuz sayılırdı. Yapıldı yapılalı üç dört kere alabora olmuş, dokuz kişi boğmuştu. Yapısında bir eksiklik, bir yerinden bir çalıklık vardı. Aksaklığı neresinde olduğu kestirilemiyor idiyse de pek kancık tekne olduğu besbelliydi. Hele Yavaşoğlu dümeni kıl kadar yanlış kırsın, veyahut gözü bir saniye süresince Tanrı gözü gibi yerde hazır ve nazır olmakta kusur etsin, kayık içindekilerin boğulduklarının resmiydi. İşte şimdi bile bir an

çin kayığın kıçı kalkmış, dümeni havada kalmıştı. Tekne hemen bordasını dalgaya verdi. Yavaşoğlu dişlerini kırarcasına sıkarak gıcırdattı. Hem kasırga, hem de kayıkla uğraşıyordu.

Yavaşoğlunun oğlu 14 yaşında Mehmet, direğin dibine çömelmişti. Hemen salıvermek veyahut çekmek üzere sigorta ipinin ucunu elinde tutuyordu. Gözü her işareti hayat memat olan dümendeki babasındaydı. Babası "Sigortayı boşla!" diye haykırdı. Mehmet ipi salıverdi. Seren babasının başı hizasına indi. Arkadan gelen bir dalga azmanı kayığın kıçını havaya fırlattı. Çocuk babasını, elde dümen yekesi (dümene takılan kol) havada uçuyor sandı. Fakat dalga gurr diye kayığın altından geçti.

Bu sefer oğlan babasının kayığın kıçıyla beraber çukura çökmekte olduğunu gördü. "Baba!" diye bağırdı, fakat Yavaşoğlu yine başdöndürücü yükseklere savrulmuş gibi oldu. Martı uçmakta devam ediyordu.

Arasıra kasırganın çığlıklarından ayırt edilebilen insan çığlıkları duyuluyordu. Demek ki boğulanlar vardı. Köpük ve su yalnız denizlerden değil, göklerden de savruluyordu. Artık kayık kapkara bir kâbusun ortasında gidiyordu. Üstlerinden sanki bulut değil fakat zindanlar yarılıyor, başlarının üzerine terskepçe dönmüş uçurumlardan alevler fırlıyordu. Tam böyle bir trampet ateşiyle yetişen bir sağnak kayığa iki takla attırdı. Martı sürüsü havada olarak yüzdü.

Bunalmış olarak yüze gelen Yavaşoğlu etrafına bakındı. Kayığa iki kişi tutunuyordu. Biri neredeydi? Yavaşoğlu biricik oğlunun kaybolup olmadığını merak ediyordu. Fakat ilkönce oğlunu sormayı kaptanlık şanına yediremedi. Tayfanın adlarını çağırarak: "Orada mısınız?" En son olarak "Orada mısın oğlum Mehmet?" diye sordu?

"Buradayım baba!" diye cevap aldı. Yavaşoğlu kayığa tutunanlara "sıkı tutunuz hepiniz!" diye bağırdı.

HAVANIN böylesinde pek doğal olarak, olsa olsa boğulmak vardı, fakat buna rağmen tayfa avuç, parmak, tırnak ve dişleriyle tutunuyorlardı. Bir saniye daha fazla yaşamak için bir saniye daha tutunmaya çabalıyorlardı. Bilinci söndüren bir korku ve işkence içinde canevlerine işleyen bıçağın acısıyla bağıran hayvanlar gibi "imdat! imdat!" diye haykırıyorlardı. Uzun zaman dişleri çatırdadı, deniz tuzundan, yanan gözleri bir şey göremez oldu. Bir an gök yırtılıp parladı, bir kayığın kendilerine doğru gelmekte olduğunu gördüler. "Kurtarın bizi!" diye acı acı yalvardılar.

Gelen kayık "Ümit" idi. Dümende Habib kaptanı gördüler. Yirmi metre önlerinden geçerek fırladı gitti. Uzaklaşırken içindekiler başlarını döndürdüler. Denizde kara kederlerine bıraktıkları insanlara baktılar. Dudaklarından bir çığlık koptu. Denizdekileri kurtarmaya kalkışmak -onları kurtaramadan- kendilerinin boğulmaları demekti. Denizde kara alınyazıların bıraktıkları arkadaşlarından af diliyorlardı. Derken birdenbire uzaktan bir insan sesi çınladı. Yine gök çaktı. "Denizkuşu" üzerlerine davranıyordu. Ona Ateşoğlu kumanda ediyordu. Tam otuz sene Yavaşoğluyla beraber avlamışlar, fena günleri, iyi günleri beraberce yaşamışlardı. Başkasının yapmaya güvenemediğini gözlerine yaşlar dolan Ateşoğlu göze almıştı. "Orsa!" diye bağırmasıyla dümeni basması bir oldu. Dönen "Denizkuşu" sancak omuzluğuyla gelen dalgayı karşıladı. Bu ana baba gününde orsa etmek delilikti. Ne var ki Ateşoğlu dümendeydi. Yükseldi, yine boca etti. Etrafına bakındı. Gök yıldıramadı. Uzakta Martıyı seçebildi. Bütün hızıyla üzerine davrandı. Fakat ona yanaşmak demek tekneye çarparak onu tuzla buz etmek demekti. Martının yanından geçti. Megafonla:

— Dayanın arkadaşlar, yine geleceğiz! diye bağırdı.

Yine orsa etti. Kayık mükemmel bir manevra ile mihveri üzerinde topaç gibi döndü. Kasırganın gözüne yükseldi, bocaya döndü, fakat Martı gözükmüyordu. Gök çakınca provadaki gemici "oradalar!" diye gösterdi.

Halikarnas Balıkçısı (1886-1973)
Ünlü öykü ve roman yazarımızın doğumunun 100. yılını kutluyoruz.

Ateşoğlu, "sancak ve iskelede ikişer kişi dursun. Gözünüzü dört açın! Çünkü manevrayı pek tekrarlıyamayız. Birisi sigortanın yanında dursun, (Mayna!) deyince mayna ha, dedi.

Denizkuşu, Martının üzerine ok gibi fırladı. Rüzgâr yüklenince bütün arma işkencede öldürülen insan kemikleri gibi çatırdıyordu. Martıya beş metre kala "Mayna!" (Yelken indir) diye bağrıldı. Martı koca bir dalganın tepesindeydi. Dalganın ötedeki sathı tam düşeceği zaman Ateşoğlu "İssa!" diye bağırdı, seren havaya fırladı; yelken göklere savrulur gibi oldu. Denizkuşu, kamçı yemiş yarış atı gibi bütünüyle havaya kalktı; Martının dalgaya yan gelen bölümü üzerinden atıldı. Ateşoğlu: "Alın içeri!" diye bir çığlık saldı. Denizkuşunun tayfası küpeşteden yarı bellerine kadar eğilerek denizde arkadaşlarını saçlarından, çenelerinden, kollarından, artık rastgele tutarak ambara koca balık devrilmiş gibi al içeri ettiler. Denizkuşu havuz üzerinde çarkedip kanat üzerinde su kapan kırlangıçlar gibi dört kişiyi kapıp almıştı. Ateşoğlu, "Kaç?" dedi. Tayfa "üç" dedi. Martının kaptanı "Tamamız!" dedi.

Vah vah, geçmiş olsun, diyecek zaman değildi. Denizkuşu zindan gibi karanlıklara kırmızı yelkeniyle dalıp gitti.

OMNİ

KUŞ DİLİ ÖĞRENMEK İSTER MİSİNİZ?

Kuşlar üzerinde yapılan son araştırmalar, yeryüzündeki yüzlerce kuş dilini anlamamıza olanak sağlayacak...

DİLİMİZDEKİ "kuş beyinli" deyimi yakında çok akıllı insanlar için söylenmeye başlanırsa sakın şaşırmayın. Çünkü öteden beri, akılsız, küçük beyinleri az işleyen sevimli yaratıklar olarak değerlendirilen kuşları, bilim adamları ele aldılar ve şaşırtıcı sonuçlar elde ettiler.

ABD'nin Rockfeller Üniversitesi'nde yapılan araştırmalar sonucunda "kuş dili"nin tüm özellikleri belirlendi. Bize yalnızca hoş bir ses gibi gelen kuş cıvıltılarının çeşitli anlamları olduğu, her kuş türünün kendine özgü bir sesle konuştuğu ortaya kondu.

Bu araştırmalar sırasında kuş seslerini bir ekranda şekiller halinde yansıtan sonograf adlı aygıttan yararlanıldı. Tıpkı, bir müzik parçasının kâğıt üzerinde notalarla belirlenmesi gibi kuş sesleri de bu biçimde şekillendirildi. Sonuçta bu şekiller kuş dilinin gizlerini açığa çıkardı.

Genellikle kuşların çeşitli sesler çıkardıklarını biliriz. Ama ötücü kuşlar olarak sınıflandırdığımız kuşlar adeta şarkı söyler gibi şakırlar. Örneğin, tarlakuşu, ardıçkuşu ve bülbül gibi kuşlar bir iki dakika boyunca şarkı söyleyebilirler. Şimdiye dek çoğunlukla erkek kuşların dişi kuşları çağırmak için şakıdıkları ve her türün kendine özgü sesler çıkardığı biliniyordu. Ancak bu bilgilerin ışığında yapılan araştırmalar yeni gerçekleri ortaya çıkardı.

Araştırmalara göre varılan ilk sonuç şöyle: Her türün kendine özgü bir şarkısı var. Nota sayısına, sesli harflere, inanmayacaksınız ama, cümlelere varıncaya değin birbirinden farklı oluyor bu sarkılar. Bu verilerin tümü birleşince kuş türünün nitelikleri ortaya çıkıyor. Veriler öylesine kesin sonuçlar veriyor ki, artık bilim adamları kuşların tüylerine, dış görünüşüne bakmak yerine bu seslere göre türleriayirdediyorlar. Bir kuş türü birkaç şarkı söyleyebiliyor. Bazıları iki ya da üç şarkı bilirken, bazıları altı şarkıya kadar çıkabiliyorlar. Ayrıca kanaryaların tekdüze bir yaşamdan nefret ettikleri de anlaşılmış durumda... Çünkü kanaryalar, her baharda öncekinden farklı bir şarkı söylüyorlar.

İşte kuş sesinin şekiller olarak ortaya çıkan şeması. Bu işaretler kuşun tam olarak bir cümlesini yansıtıyor.

Yavru kuşlar da tıpkı bebekler gibi yavaş yavaş konuşmayı öğreniyorlar. Örneğin yaşamlarının ilk günlerinde bazı sesler çıkarmaya başlıyorlar. İlk dört ayda kendi türlerinin seslerini öğrenip tekrarlamaya başlıyorlar. Sekiz on aylık olunca da tıpkı babaları gibi şakımaya başlıyorlar. Bu arada bir yavru şakrak kuşunu kanaryalar arasında büyütürseniz tıpkı kanaryalar gibi öteceği de ortaya konan gerçekler arasında. Yani kuşlar da yabancı bir dil öğrenebiliyorlar.

Bir başka gerçek de, her kuş türünün bölgelere göre değişen deyiş özellikleri, şive farklılıkları olması. Örneğin aynı türden kuşların Afrika ve Avrupa'da yaşayanları farklı sesler çıkarıyorlar.

Ayrıca bu seslerin, yani bir anlamda konuşmanın ruhsal yönden de önemli etkileri var. Örneğin, bir erkek kuşun şarkıları eşliğinde yuvasını yapan dişi kuşun, bu yuvayı daha

Artık bilim adamları, yalnız papağanlar değil tüm kuşlar konuşuyor, diyorlar.

çabuk ve daha sağlam olarak ortaya çıkardığı saptanmış durumda.

Tüm bu veriler, kuş dilinin, insan diliyle önemli benzerlikler gösterdiğini ortaya koyuyor. Bu gerçekten yola çıkan bilim adamları kuş beynini inceleyerek insan beyninin de kimi gizlerini ortaya çıkaracaklarını söylüyorlar.

Bilim adamları araştırmalarını büyük bir titizlikle sürdürüyorlar. Yüzlerce kuşun sesini bantlara alıp anlamlarını buluyorlar.

BİLGİSAYAR KÖŞESİ

PROGRAM: MAYIN TARLASI

BU hafta Afyon'dan **Osman Başol** adlı okurumuzun bize yolladığı bir bilgisayar programını yayınlıyoruz. Osman Başol'un programı ZX Spectrum Bilgisayarları için hazırlanmış.

(Sizin hazırladığınız programlar varsa bize yollayın.)

20 tane tankınız var.
Bunları mayın tarlasından karşıya geçireceksiniz.
Hareket için 6, 7 ve 8 tuşlarını kullanınız.
Görünmeyen mayınlara dikkat.

```
2 FOR t=OTO 7: READ y,z
3 POKE USR "a"+t,y: POKE USR "s"+t,2: NEXT t
4 DATA 15,192,31,255,31, 192,7,128,127,254,255,
255, 255, 255, 127,254.
10 LET s=0
20 RANDOMİZE
30 LET b=0: LET a=10
40 PRINT AT1, 4; INK 2; FLASH 1; "VURULAN TANK
SAYISI":5
60 PRINT AT a-1, b; "      "
65 REM: 'AS' İÇİN GRAFİK MODDA 'AS' YAZINIZ
70 PRINT AT  a, b; INK 1; "AS"
80 PRINT AT  a + 1, b; INK 1; "      "
90 PRINT AT a+ 2, "      "
100 LET a = b + (INKEY $ = "8")
110 LET a =  +   (INKEY $ = "8")
120 IF b = INT (RND * 30) OR a = INT (RND * 20)
THEN GO TO 150
130 IF b = 28 THEN GOTO 210
140 GOTO 60
150 FOR L = -50 TO 20 STEP 5: BEEP .02.L: NEXT L:
PRINT AT a,b: INK RND * b; FLASH 1; "" * ""
155 FOR t = -20 TO -10: BEEP.01,t
157 BORNDER RND * 7
160 PRINT AT a + 1, b;  INK 7: "" * "" AT a +1,b; "" *
""
165 BEEP .01,10 + t
170 PRINT AT a + 1,b;INKO: "" * "", AT a + 1,b; "" *
""
175 NEXT t
180 LET s=s+1
190 PRINT AT 0,10: INVERSE 1; "MAYIN TARLASI"
200 IF s > 20 THEN STOP
205 GOTO 20
210 PRINT AT 10,10; INK 2; "ATLATTIN"
220 BEEP. 1,5: BEEP. 1,5: BEEP. 1,5: BEEP.5,0
```

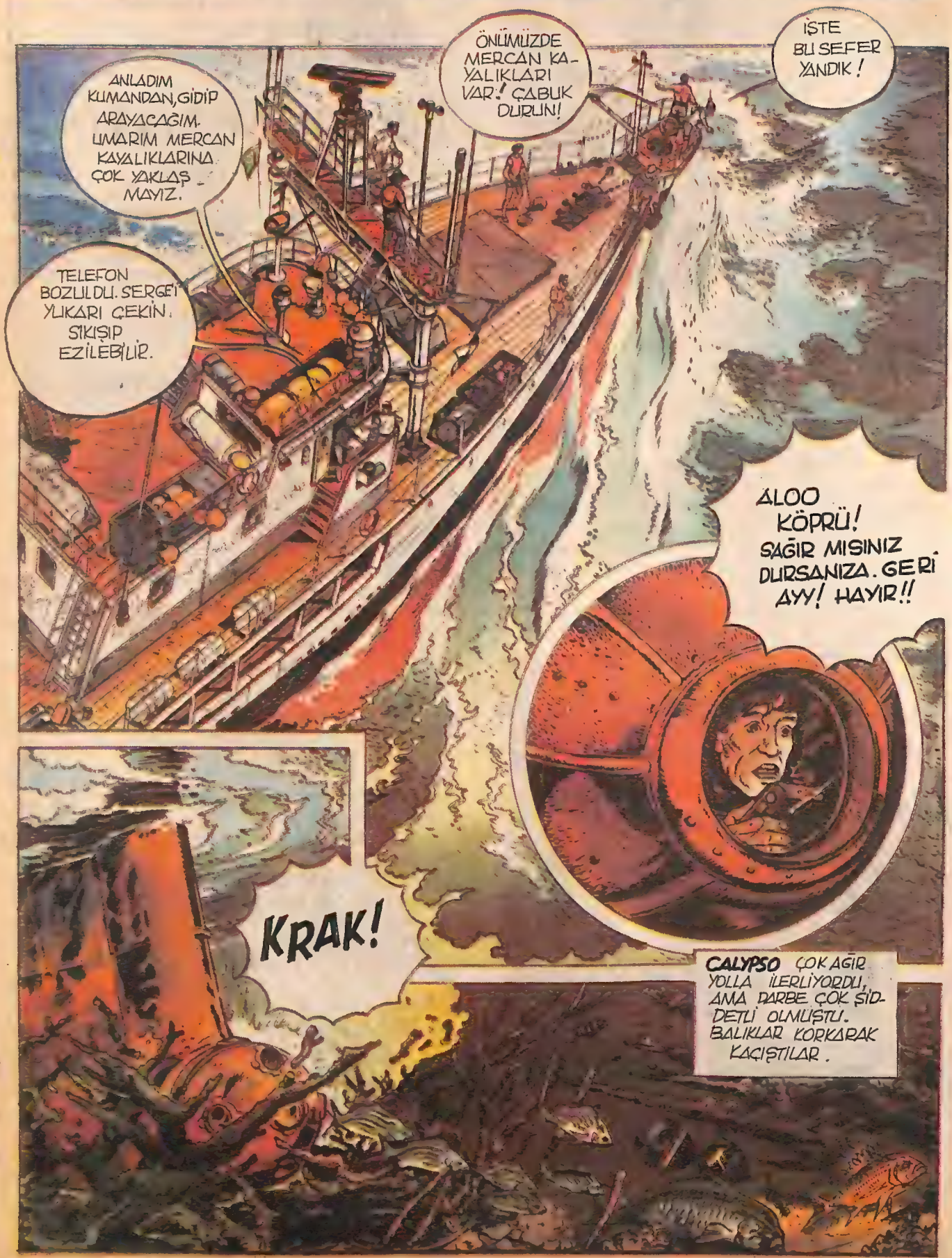

Yayın Hakkı (copyright): Robert Laffont - Milliyet Yayın A. Ş.

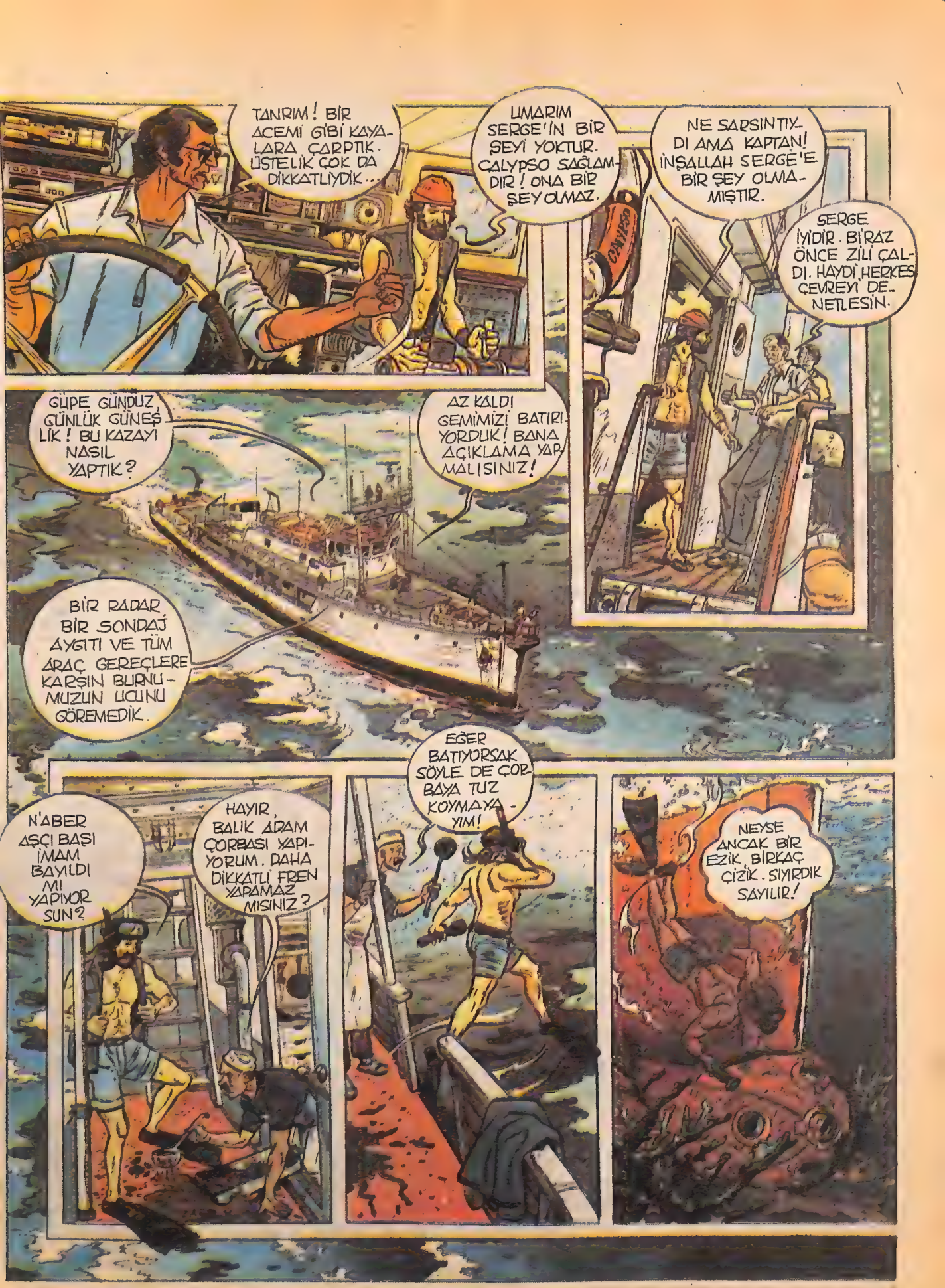
TANRIM! BİR ACEMİ GİBİ KAYALARA ÇARPTIK. ÜSTELİK ÇOK DA DİKKATLİYDİK...
UMARIM SERGE'İN BİR ŞEYİ YOKTUR. CALYPSO SAĞLAMDIR! ONA BİR ŞEY OLMAZ.
NE SARSINTIYDI AMA KAPTAN! İNŞALLAH SERGE'E BİR ŞEY OLMAMIŞTIR.
SERGE İYİDİR. BİRAZ ÖNCE ZİLİ ÇALDI. HAYDİ HERKES ÇEVREYİ DENETLESİN.
CALYPSO
GÜPE GÜNDÜZ, GÜNLÜK GÜNEŞLİK! BU KAZAYI NASIL YAPTIK?
AZ KALDI GEMİMİZİ BATIRIYORDUK! BANA AÇIKLAMA YAPMALISINIZ!
BİR RADAR, BİR SONDAJ AYGITI VE TÜM ARAÇ GEREÇLERE KARŞIN BURNUMUZUN UCUNU GÖREMEDİK.
N'ABER AŞÇI BAŞI İMAM BAYILDI MI YAPIYORSUN?
HAYIR, BALIK ADAM ÇORBASI YAPIYORUM. DAHA DİKKATLİ FREN YAPAMAZ MISINIZ?
EĞER BATIYORSAK SÖYLE DE ÇORBAYA TUZ KOYMAYAYIM!
NEYSE ANCAK BİR EZİK, BİRKAÇ ÇİZİK. SIYIRDIK SAYILIR!

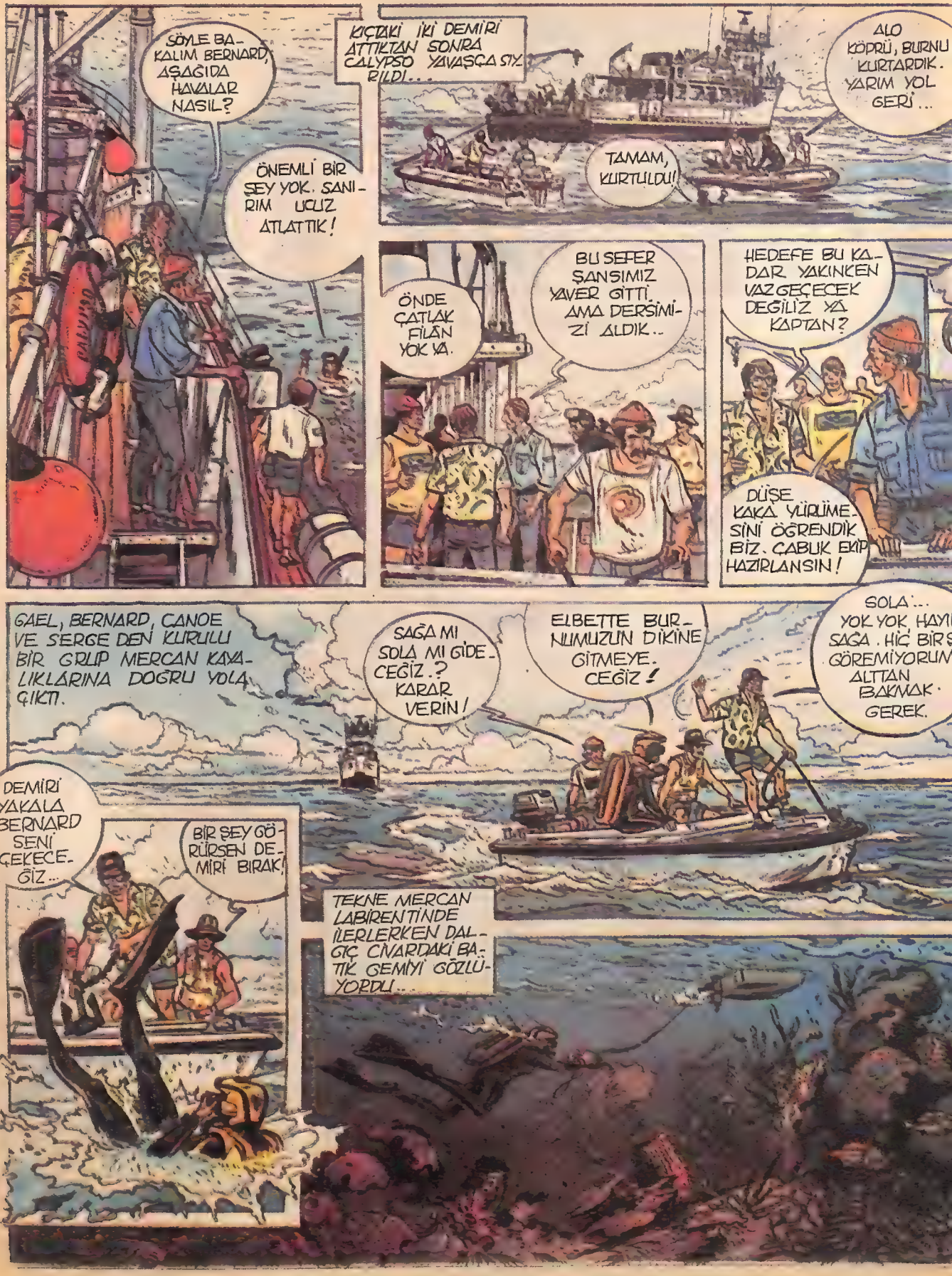
SÖYLE BAKALIM BERNARD, AŞAĞIDA HAVALAR NASIL?
ÖNEMLİ BİR ŞEY YOK. SANIRIM UCUZ ATLATTIK!
KIÇTAKİ İKİ DEMİRİ ATTIKTAN SONRA CALYPSO YAVAŞÇA SIYRILDI...
TAMAM, KURTULDU!
ALO KÖPRÜ, BURNU KURTARDIK. YARIM YOL GERİ...
ÖNDE ÇATLAK FİLAN YOK YA.
BU SEFER ŞANSIMIZ YAVER GİTTİ. AMA DERSİMİZİ ALDIK..
HEDEFE BU KADAR YAKINKEN VAZGEÇECEK DEĞİLİZ YA KAPTAN?
DÜŞE KALKA YÜRÜMESİNİ ÖĞRENDİK BİZ. ÇABUK EKİP HAZIRLANSIN!
GAEL, BERNARD, CANOE VE SERGE DEN KURULU BİR GRUP MERCAN KAYALIKLARINA DOĞRU YOLA ÇIKTI.
SAĞA MI SOLA MI GİDECEĞİZ.? KARAR VERİN!
ELBETTE BURNUMUZUN DİKİNE GİTMEYE CEĞİZ!
SOLA... YOK YOK, HAYIR SAĞA. HİÇ BİR ŞEY GÖREMİYORUM ALTTAN BAKMAK GEREK.
DEMİRİ YAKALA BERNARD SENİ ÇEKECEĞİZ...
BİR ŞEY GÖRÜRSEN DEMİRİ BIRAK!
TEKNE MERCAN LABİRENTİNDE İLERLERKEN DALGIÇ CİVARDAKİ BATIK GEMİYİ GÖZLÜYORDU...

Büyük ödüllü büyük resim yarışması

Çocuklar, Bakın Pencerenizden Dünyamız Renklidir

Bu büyük resim yarışması
Güzelin yaratılması, boyanması

Bu büyük ödüllü yarışma
Çizin en sevdiğinizi

Nova'nın birbirinden güzel renkleriyle
Boyayın duygularınızı

Bu mutluluk zamanı...

KATILMA KOŞULLARI

- Resim yarışmamızın konusu "EN ÇOK SEVDİĞİM". En çok neyi veya kimi seviyorsanız, neye sevgi duyuyorsanız onu çizin, boyayın.
- Yarışma 7-14 yaş grubu çocuklara yöneliktir.
- Resimleriniz NOVACOLOR boyaları ile boyanmalıdır.
- Yaptığınız resimlerle birlikte, 1 adet NOVACOLOR boya kutusunun bir yüzünü keserek göndermelisiniz.
- İsteyen istediği kadar resimle yarışmaya katılabilir.
- Resimler 35x50 cm boyutunda, katlanmadan, siyah bir fon kartonuna yapıştırılacaktır.
- Son katılma tarihi 10 Eylül 1986'dır.
- Resimler 8-12 Ekim tarihinde yapılacak olan KARDEŞ ÇOCUK'86 Fuar ve Şenliği'nde sergilenecek ve ödül dağılımı yapılacaktır.
- Ödül kazanan resimlere ait kullanma, yayın ve benzeri tüm haklar NOVACOLOR ve KARDEŞ ÇOCUK KULÜBÜ'ne aittir.
- Jüriyi T.C. Milli Eğitim Bakanlığı Vakfı tayin edecektir.
- **BÜYÜK ÖDÜLLER: Birinciye-Commodore Bilgisayar, İkinciye-Bisiklet, Üçüncüye-Komple Adidas spor malzemesi, Dördüncüye-Ferrari Kol Saati, Beşinciye-Altın Uçlu Pelikan Dolmakalem**
- **Mansiyon alan 5 yarışmacıya: 7 Ciltlik Karacan Genel Kültür Ansiklopedisi**
- **İlk elemeyi aşan 100 çocuğa sürpriz hediyeler...**

Nova color

KARDEŞ ÇOCUK KULÜBÜ

Gönderme Adresi : Büyükdere Cad. Hürmet Keçeli İşhanı No 49/1
Kat 3 Mecidiyeköy/İstanbul

KARDES REKLAM

BİZDEN SİZE

TATİL süresince sizlere sık sık çeşitli oyunlar yayınlayacağımıza söz vermiştik. Bu hafta da yaz aylarının vazgeçilmez sporlarından biri olan Yelken Yarışı'nı ele aldık. Tatillerini deniz kenarında geçirme olanağı bulamayan okurlarımızın bu oyunu keyifle oynayacaklarına inanıyoruz.

SÖZ tatilden açılmışken tatil gezilerinden söz edelim biraz da. Başak Sargın'ın İstanbul gezisiyle başlayan dizimiz sürüyor. Geçtiğimiz hafta bize başvuran okurumuz Esra Özeren, Başak Sargın'ın yazısını okuduğunu ve bu yıl gittiği Bodrum'u sizlere anlatmak istediğini söyledi. Biz de sevinçle yazısını beklediğimizi söyledik. Sonunda yazısı ve fotoğraflarıyla dergimizin hazırlandığı büroya geldi Esra. Yalnız yazısını vermekle kalmadı o da Başak gibi öteki işlerimizde de bize bol bol yardımcı oldu. Dilerseniz Esra Özeren'i tanıtalım size. 1975 yılında doğmuş. Özel zevkleri kitap okumak, yüzmek ve müzik dinlemek. Ayrıca yazı yazmayı seviyor. Şiirleri ve öyküleri var. Işık Lisesi'nde okuyan Esra bu yıl orta bire geçmiş. Evet, Başak ve Esra'dan sonra sizin de tatil gezilerinizi bekliyoruz. Gezdiğiniz gördüğünüz yerleri bize anlatın, çektirdiğiniz fotoğrafları yollayın. Fotoğraflarımızın arkasına açıklayıcı bilgiler eklemeyi de unutmayın lütfen. Yazılarınızı merakla bekliyoruz.

Esenlik dileklerimizle...

OKURUN SESİ

Bu sayfada yayımlanacak dilek ve eleştirilerinizi içeren mektuplarınızı "Milliyet Çocuk Dergisi/OKURUN SESİ/Cağaloğlu/İSTANBUL" adresine bekliyoruz.

● Ben Milliyet Çocuk Dergisi'nin bir okuruyum. Milliyet Çocuk Dergisi'nin 23. sayısında Türkçe'nin en uzun kelimesini okudum. Türkçe'nin en uzun kelimesi olan (ÇEKOSLOVAKYALILAŞTIRAMADIKLARIMIZDANMIYMIŞSINIZ) kelimesi 47 harf olduğuna göre, ben tek başıma 52 harflik bir kelime buldum. Bu kelime: (KOLEKSİYONCULARLAŞTIRAMADIKLARIMIZDANMIYMIŞSINIZDIR Kİ). Acaba benim adım "Rekorlar Kitabı"na yazılabilir mi? Sevgi ve saygılarımla.

VAHİT SAMEDİ/İstanbul

Çok teşekkürler.
Sevgili Vahit Samedi, buluşun olan sözcük Türkçe'nin yapı kurallarına uygun. Ancak "LAR" çoğul ekinden sonra gelen "LAŞ" eki, sözcüğün söylenilmesini bozuyor. Dahası bu biçimiyle pek kullanılmıyor. Ama doğru, kutluyoruz!... "Rekorlar Kitabı" konusuna gelince: Bulduğun kelimeyi, kitabın yayımcısı "Guinnes"e bildireceğiz... Başarılar, sevgiler...

● Derginizi 5 yıldır alıyorum. Beğenerek okuyorum. Sizden isteğim poster yayımlamanızdır. Örneğin ünlü ses sanatçılarının, Modern Talking gibi toplulukların veya Nena, Sandra gibi sanatçıların posterlerini yayımlamanızı istiyorum. Şimdiden teşekkürler.

MÜYESSER KARAHAN/Isparta

● Merhaba, 1986 yılının başında beri yayımlanan Milliyet Çocuk Dergisi, bence artık tam amacına ulaşmıştır. Yılbaşından itibaren dergimiz tam anlamıyla her okuyucu kitlesine hitap etmeye başlamıştır. Örneğin müzik sayfası bunların başında yer alıyor. Fakat ne yazık ki, bir türlü poster istediğimiz yerine getirilmemektedir. Eğer poster yayımlarsanız çok sevineceğim. Müzik sayfasındaki şarkı sözleri ve verilen yıldız adresleri çok hoşumuza gitti. Poster yayınlarının müzik ve spor yıldızları ile ilgili olmasını diliyorum.

KAĞAN AKMARANER/İzmir

● Sayın Milliyet Çocuk Dergisi yazar ve çizerleri, derginizin bütün sayılarını büyük ilgiyle izliyorum. Yayımladığınız çizgi-romanları, bilim sayfaları ve ansiklopedi eklerini çok iyi ve yararlı buluyorum. Ben ve Milliyet Çocuk Dergisi'ni okuyan diğer arkadaşlarım, Pul Köşesi'nin ve bu köşede bir ülkenin posta idaresinin adresi ve bilgisayar konusunda yararlı bilgiler, programlar veren bir sayfanın yayımlanmasını saygılarımızla rica ederiz.

● Derginizi bir yıldır zevkle okuyorum. İçindeki bilgiler çok yararlı. Sizden ricam; daha önce yayımlamış olduğunuz "Let's Speak English" kitabının devamını yayımlamanızdır.

EMRULLAH BAYRAKTAR/Ankara

İmtiyaz Sahibi
AYDIN DOĞAN
●
Genel Müdür
MUHİTTİN KÂZIMOĞLU
●
Sorumlu Yazı İşleri Müdürü
MEHMET İLKORUR

Redaksiyon
Hikmet Altınkaynak, Nükhet İzet
Teknik Sekreterler:
Aysel Uğur, Naci Özdağlı

Satış Müdürü: Niyazi Yeşil
İşletme Müdürü: Ali Nazım Onaran
Teknik Danışman: Yetkin Aldinç
Ofset Hazırlık: Mehmet Yalazı

Adres: **Milliyet Çocuk Dergisi, Milliyet Yayınları, Prof. Kâzım İsmail Gürkan Cad. No: 10 (34333) Cağaloğlu/İSTANBUL**
Telefonlar: 526 83 86 - 520 83 94 - 528 42 67 - 528 55 76
Abone Koşulları: **Yıllık: 7800 TL. Altı aylık: 3900 TL.**
Abone ve Satış için Başvuru: **Milliyet Çocuk Dergisi Satış Servisi, Cağaloğlu-İstanbul**
Türkiye'de Satış Fiyatı: 150 TL.
Kıbrıs'ta Satış Fiyatı: 200 TL.

Milliyet Yayın A.Ş. Tarabya Tesisleri'nde basılmıştır.

Milliyet

KARDEŞ DERGİSİ

HER OKURUNA, DERGİYLE BİRLİKTE

BEDAVA

- 24 Sayfalık Renkli NİLS ve UÇAN KAZ dergisi
- Her okura seçme bir OYUNCAK

VERİYOR!...

Ciddi ve istikrarlı yönlendirme, tasarrufun güvencesidir.

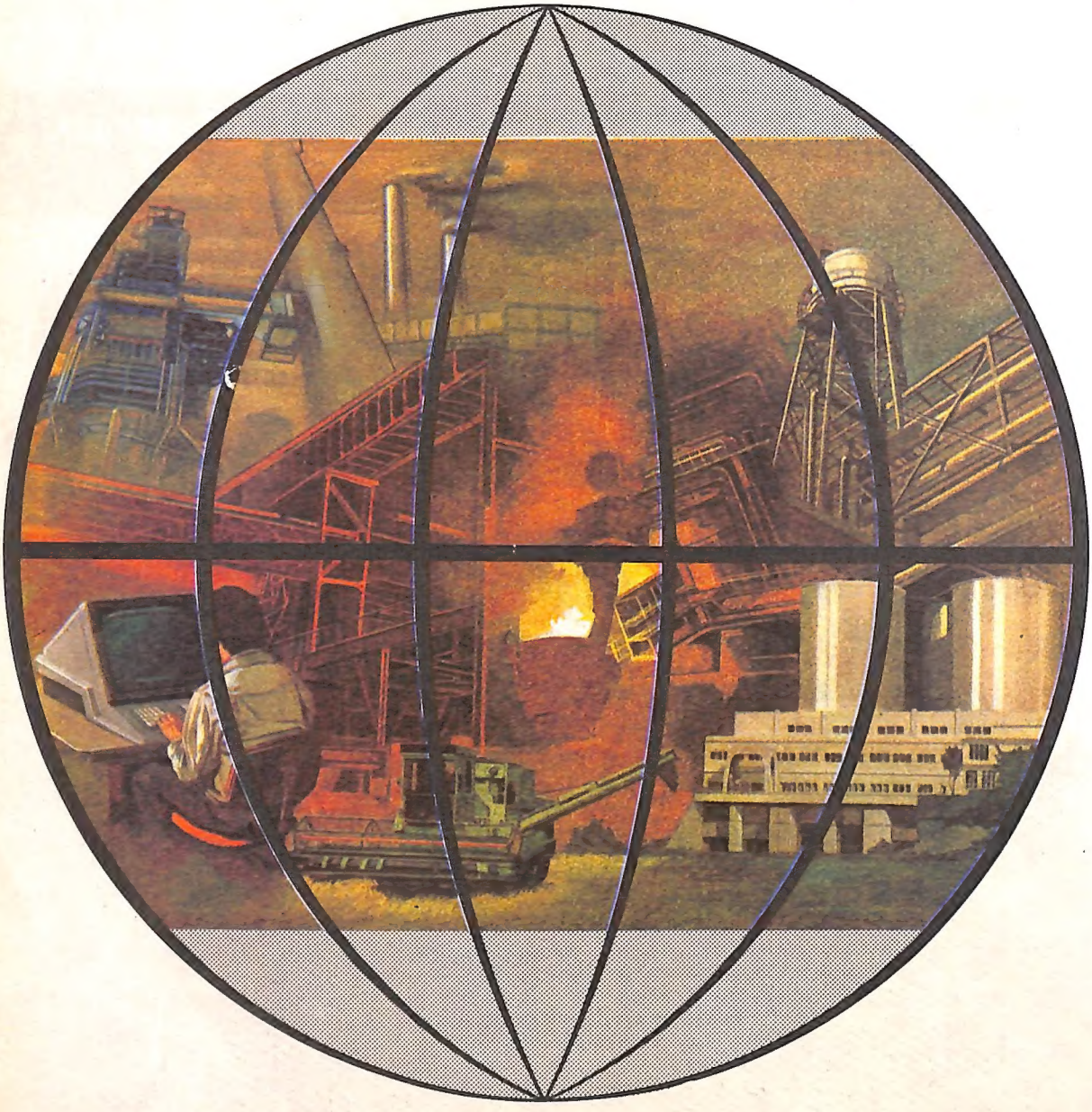

Türkbank, tasarrufun güvencesine ve yönlendirilmesine gösterdiği özen ve ciddiyetle, ülke ekonomisine büyük katkılar sağlamaktadır. Mutluyuz, gururluyuz.

Daima güvenle, daha mutlu geleceğe.

İKİNCİ ADRESİNİZ

TÜRK TİCARET BANKASI
TÜRKBANK